

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2019. gada 17. decembris – 2020. gada 7. janvāris

Nr. 48 (1610)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

Rita Gāle

Ziemsvētki –
domas ar maigu dziju
kopā sien
visus, kas reiz te bija.

Ziemsvētki –
sniegoti dārzi un sētas,
debesis
spožumā neredzētas.

Ziemsvētki –
kur tās saucējas zvaigznes
ilgojot
mani grib šonakt aiznest?

Ziemsvētki –
palieciat man uz plaukstas,
paņemiet
līdzī sev pār tālumiem augstu!

Mīlestības
un saticības
pilnus svētkus!

Prāvests KLĀVS BĒRZIŅŠ

Mīļie latvieši!

**Tanī laikā nāca no ķeizara
Augusta pavēle uzrakstīt visus
valsts iedzīvotājus. Un šī pirmā
uzrakstīšana notika tajā brīdī,
kad Kirenijs valdīja Sīrijā...**
(Lk. 2, 1-2...)

Lai kur jūs būtu un lai kā jūs klasificētu, – Vācijas, Anglijas, Zviedrijas – Eiropas, ASV, Austrālijas latviešos vai pat diasporniekos! Skaitļi ne tikai mūsu dienās ir svarīgi tautsaimnieciskās analizēs, statistiskos vērtējumos un demogrāfiskos skatījumos un viens otrs mīl arī lasīt kafijas biezumos. Bet, kā Ziemsvētku stāstā lasām, arī tajā brīdī, kad Kirenijs valdīja Sīrijā – Palestīnā, impērijas un iekaroto provinču valdniekus un cilvēkus nodarbināja skaitļi. Vēsturiski kritiskai metodei, protams, ja tādu gribam pielietot, laika dati ir vajadzīgi.

Bet Ziemsvētku stāstā ir īpaši skaidri parādīts, ka mums nav vajadzības pēc Jēzus kā vēsturiskas figūras, lai izprastu Eņģeļu – šo priekā vēsti – un ka mēs necietīsim teoloģiskus zaudējumus, ja stāstā pieļausim vēsturiskas neprecizitātes laikā un ģeogrāfiskās vietās.

Šo stāstu zina un pazīst arī kristīgās ticības pretinieki, skeptiķi, neticīgie un ienaidnieki. Protams, viņus neprecizitātes priecē, tādi it kā pierādot mūsu ticības maldus un nepareizību.

Mani tas nesatrauc! Ne neprecizitātes, ne it kā maldi. Man šis

bērns kūti ir svarīgs! Man un manam sirds un dvēseles mieram. Man šis bērns kūti, lai kur tā būtu, ir nesis mīlestību. Manā bērībā, man pieaugot un man nosirmojot, – manā dzīvē un manā lūgšanā:

Mēs pieminam tavu brīnišķīgo piedzimšanu – Dieva Dēls, mūsu Pestītāj! Tu esi pazemojies un kalpa veidu pieņēmis! Kā cilvēks Tu esi atnācis pie cilvēkiem – kā mūsu Palīgs un Taisnotājs! Tavas mīlestības gaismā mēs izaugām par Dieva bērniem un, Tev ticību turot, iemantojam mūžīgo dzīvošanu!

Tevī, mūsu Glābēj un Pestītāj, mēs gaidām un lūdzam Tevi: vairo mūsu ticību, lai mēs Tavā vaigā – Tev arī zemībā, atnākot, tomēr redzētu Tavas dievišķās godības atmirdzumu. Tev, Kungs, mēs atveram savas durvis un savas sirdis! Nāc, ņem mājvietu pie mums – mūsu draudzēs, dievnamos un mūsu mājās, lai mēs visi un visur dzīvotu Tavu vārdu gaismā un patiesībā.

Tādēļ lasīsim šo Jēzus piedzimšanas stāstu par jaunu un līdz galam... (vecā tulkojumā)...

Tad visi nogāja pierakstīties, katrs savā cilts pilsētā. Arī Jāzeps no Galilejas, no Nacaretas pilsētas, nogāja uz Jūdeju, uz Dāvida pilsētu, vārdā Bētlemi, tāpēc ka viņš bija no Dāvida nama un cilts, ka pierakstītos ar Mariju, savu saderināto, kas bija grūta. Un, tiem turpat esot, viņai laiks pienāca dzemdēt. Un viņai piedzima pirm-

dzimtais Dēls, un viņa To ietina autiņos un lika silē, jo tiem citur nebija vietas tai mājoklī. Un gani bija ap to pašu vietu laukā, tie, nomodā būdami, sargāja naktī savus lopus, un Tā Kunga eņģelis pie tiem piestājās, un Tā Kunga spožums tos apspīdēja, un tie bijās ļoti. Bet eņģelis uz tiem sacīja: "Nebīstieties, jo redzi, es jums pasluđinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs. Un to ņemieties par zīmi: jūs atradīsīt bērnu autos ietītu un silē gulošu." Un piepeši tur pie eņģeļa bija debespulk draudzē; tie slavēja Dievu un sacīja: "Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts."

Gaišus un svētīgus, Kristus dzimšanas svētkus Jums un jūsu ģimenēm, lai kur jūs būtu!

Mīļie tautieši pasaulē un Tēvzemē!

Esam godam aizvadījuši vēl vienu labu darbu pildītu gadu mītnes zemēs tuvumā un tālumā un nosvinējuši Latvijas

101. dzimšanas dienu. Šis gads, kas Latvijā bija iezīmēts kā tautas varoņu un varonības gads, ir nesis lielas pārmaiņas Latvijas politiskajā un sabiedriskajā dzīvē – mums ir cieņpilns un erudīts Valsts prezidents, mums ir gudrs un strādīgs valdības vadītājs. Mums ir vairāki enerģiski un drosmīgi cilvēki valdībā un Saeimā, kuŗi ir gatavi darīt Latviju labāku tās iedzīvotājiem un stiprināt mūsu valsts vietu un nozīmi pasaules aprītē. Šis ir lielu cerību, bet arī grūta darba laiks ne tikai tautai Latvijā, bet arī tautiešiem plašajā pasaulē. Ir paties prieks, ka PBLA ir Latvijas notikumu virpulī un ka mēs varam būt ne tikai šo

**PASAULES
BRĪVO
LATVIEŠU
APVIENĪBA**

pārmaiņu dalībnieki un liecinieki, bet arī darba darītāji.

Šajā klusajā Ziemsvētku laikā aicinu jūs ikvienu pabūt kopā ar sev tuvajiem, pieminēt Latviju un novērtēt to, ka piedzīvojam šo laiku. Priecāsimies par to, ka varam visi kopā – gan Tēvzemē, gan ārpus tās – strādāt mūsu Latvijas valsts labā! Esam gandarīti, ka valsts mūsu darbu pasaulē novērtē!

Lai Ziemsvētku miers ir jūsu sirdīs, lai gaišas domas, augsti mērķi un cēli darbi pavada jūs visus nākamajā – 2020. – gadā!

Kristīne Saulīte,
PBLA priekšsēde

Nākamais numurs
iznāks
**2020. gada
7. janvārī**

LATVIŠKO NORIŠU KALENDĀRS

21. DECEMBRIS

Baltijas dizaina stāstu salons BRISELĒ

Adrese: Rue Blaes 132, 1000 Brisele. **Darba laiks:** plkst. 10 – 19

Lai veicinātu Baltijas valstu, tai skaitā Latvijas, radošo zīmolu, dizaineru un ar dizainu saistīto tehnoloģiju atpazīstamību Beļģijā, darbu ir uzsākusi asociācija *Baltic Design Stories*.

Decembrī tiks atvērts pirmais *Baltic Design Stories pop-up* veikals Brisele, dzīvīgajā un apmeklētāju iemīļotajā rajonā *Sablon*. Baltijas dizaina stāstu salonā būs iespēja iegādāties Baltijas dizaina preces, uzzināt par Latvijas dizainu un radošajām industrijām, atstāt kontaktus iespējamai turpmākai sadarbībai, apmainīties ar pieredzi.

Decembris paralēli veikala darbībai gaisotnei būs veltīts aktīvai informācijas apmaiņai par eksporta un investīciju iespējām Latvijā, Latvijas uzņēmumu attīstību Beļģijā, diasporas pārstāvju sarunām un konsultācijām, klātesot Latvijas Investīcijas un attīstības aģentūras pārstāvjiem.

Ar pilnu dizaineru sarakstu var iepazīties *Facebook* un mājaslapā.

Gaidīsim ciemos!

www.balticdesignstories.eu

21. DECEMBRIS

Itālijas latviešu koris *Saule* koncertēs Pinerolo, Itālijā

Ar latviešu Ziemassvētku dziesmām Itālijas latviešu koris *Saule* iepriecinās klausītājus koru koncertā 21. decembra vakarā plkst. 21 Pinerolo, Turīnā, Itālijā.

Ja esi tuvumā – atnāc arī Tu!

26. DECEMBRIS

20. latviešu salidojums Trinidadā un Tobāgo

No 2019. gada 26. decembra līdz 2020. gada 5. janvārim notiks 20. latviešu salidojums Trinidadā un Tobāgo.

26. decembrī vienlaicīga ierašanās Portovspeinā no mītnes zemēm. Pievakarē sadraudzības kokteiļu stunda pie peldbaseina.

27. decembrī agri no rīta TV intervija (pārstāvjiem). Pēc brokastīm Portovspeinas pilsētas ekskursija. Pievakarē Karoni putnu rezervāta ekskursija. Vakara trešo Svētku eglīte, sapazīšanās vakars, dziedāšana.

28. decembrī dienas ekskursija uz Sanfernando dabas rezervātu un Labrejas asfalta ezeru.

29. decembrī no rīta brīvs laiks (gājiens pa viesnīcas teritorijas kalniem).

Pēcpusdienā ceļš uz Tobāgo ar ātrkuģi – katamarānu.

30. decembrī Kurzemes piekrastes ekspedīcija – kurzemnieku apmetņu vietas. Oficiālā fotografija pie Kurzemnieku piemiņekļa. Pēcpusdienā puzuru gatavošana, vakarā sadraudzības kokteilis.

31. decembrī laivas brauciens gar (Jaun)kurzemes piekrasti, pelde ličos. Pēcpusdienā Vecā gada izvadīšanas dievkalpojums Pli-matas Sv. Dāvida baznīcā. Jaunā

gada sagaidīšana pie L. Kurzemes liča un Kurzemes piemiņekļa. Banketa vakariņas.

1. janvārī Ārgaila ūdenskrituma ekskursija un Gudvuda dzīvnieku parks.

2. janvārī Pidženpointa dienas ekskursija un Robinsona Krūzo ala (pelde ar krāsainām zivīm un Nailona baseinā, Bukū līcī).

3. janvārī Skārborovas ekskursija (botāniskais dārzs, muzejs, pilsēta). Pēcpusdienā gājiens uz putnu barošanas rezervātu.

4. janvārī Šarlotvilles un Pirātu/Kuršu liča dienas ekskursija, koppelde, pikniks. Atvažu vakariņas.

5. janvārī dalībnieku atgriešanās mītnes zemēs. Vakaros: Salidojumu vēsture – gaismas bildes, stāstījumi; filmas izrāde "Latvija - Gambija-Tobago".

Informē [Guntars Gedulis](mailto:Guntars.Gedulis@lstm.lv),
20. LSTT vadītājs

31. DECEMBRIS

Vecgada vakars Latviešu centrā Bērzainē, Freiburgā, DIENVIDVĀCIJĀ

Veidosim īpašo Jaungada torti, ēdisim svētku vakariņas. Ikviens ir aicināts ņemt līdzi cienastu, ko likt kopējā galdā. Sadziedāsimies mūziķu Alda Jurgas un Anša Strazdiņa vadībā. Vilksim ap māju blūki un sagaidīsim Jauno gadu pēc Latvijas laika. Liesim laimes un zilēsīm nākotni. Dziesmas, rotaļas, sarunas un silta tēja pie kamīna Āra namiņā. Uguņošana Bērzaines kalnā un skats no Bērzaines kalna uz uguņošanu Freiburgā.

Dalības maksa – ziedojums 10 eiro par cilvēku. Gaidīsim bērnus bez īpašas maksas, bet priecāsimies par ziedojumu Bērzaines attīstībai.

Bērzaine ir aktīvs Vācijas, Francijas un Šveices latviešu centrs un viesu nams, kuŗu, apceļojot Eiropu, ir iecienījuši latvieši no visas pasaules. Tālākiem braucējiem vēl ir pieejamas istabiņas! Lai

tās rezervētu, zvani 0049 (0) 761 53340 vai raksti berzaine@latviesi.com! Adrese: *Leinhaldenweg 28, 79104, Freiburg im Breisgau.*

12. JANVĀRIS

Latviešu biedrības Spānijā Ziemassvētku sarīkojums

Latviešu biedrības Spānijā (*Asociación Letona en España*) Ziemassvētku sarīkojums 2020. gada 12. janvārī.

Pusdienas.

Biedrība izīrēs telpu un sagatavos gardumus no Latvijas.

e-pasts: info@latviesi.es / latviesi.es@gmail.com

Telefons: +34 644296777

27. JANVĀRIS

Dalība farmācijas un medicīnas izstādē AAE

Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra (LIAA) aicina Latvijas farmācijas, medicīnas un dzīvības zinātņu uzņēmumus piedalīties kopstendā izstādē "ARAB HEALTH 2020" Apvienotajos Arabu Emirātos, kas norisināsies no 2020. gada 27. – 30. janvārim Dubajā!

"ARAB HEALTH" izstāde ir lielākā medicīnas izstāde Tuvajos Austrumos, ik gadu pulcējot vairāk nekā 55 000 apmeklētāju un 4250 uzņēmumu no 159 valstīm.

Kopējā stenda platība: 9m²
Vieta tiek piedāvāta 3 farmācijas, medicīnas vai dzīvības zinātņu uzņēmumiem.

Latvijas stenda vieta – "Z7.B11"
Izstādes izcenojumi, ja stends tiek dalīts uz 3 uzņēmumiem:

- Laukuma un standarta stenda konstrukcijas (tai skaitā, standarta apgaismojums, elektrība, stenda tīrīšana), maksa – 2700 EUR

- Stenda obligātās apdrošināšanas un organizatoru administrācijas izmaksas – 250 EUR

- Reģistrācijas (*co-exhibitor*) maksa – 700 EUR

- Papildus mēbeļu noma (atkarīga no katra uzņēmuma nepieciešamībām, piemēram, darba galds – 140 EUR, stikla vitrīna – 180 EUR, bāra krēsls – 80 EUR, brošūras statīvs – 35 EUR, apaļais galds – 100 EUR)

Stenda dizaina izstrādes izmaksas – 800 EUR

Visas iepriekšminētās izmaksas ir aptuvenas! Gala izmaksas dalībai kopstendā izstādē tiks aprēķinātas pēc pieteikuma saņemšanas un būs atkarīgas no izstādes dalībnieku skaita.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Apvienotās Baltijas – Amerikas nacionālās komitejas un Amerikas Latviešu apvienības PAZIŅOJUMS saistībā ar ASV noteiktajām sankcijām, kas skar Latvijas oligarchus.

2019. gada 9. decembrī ASV Ārvalstu aktīvu kontroles birojs (*Office of Foreign Assets Control, OFAC*) noteicis sankcijas, kas skar Latvijas oligarchu Aivaru Lembergu, Ventpils Attīstības aģentūru, Biznesa attīstības asociāciju, Latvijas Transita biznesa asociāciju un Ventpils brīvostas pārvaldi.

Paziņojumā OFAC norāda, ka korupcija ir gadiem ilgi nodarījusi zaudējumus Latvijas ekonomikai, atņemot iedzīvotājiem līdzekļus pakalpojumiem un ļaujot prettiesiskiem spēlētājiem kaitēt Latvijas valsts un NATO drošībai.

Tāpat OFAC uzsvē, ka ASV un Latvija ir strādājušas cieši kopā, lai cīnītos pret korupciju un sauktu pie atbildības korumpētus oligarchus.

Apvienotā Baltijas – Amerikas nacionālā komiteja (ABANK) un Amerikas Latviešu apvienība (ALA) pilnībā atbalsta ASV sankcijas, kas apliecina likuma varu un to, ka tiesiskums nepazīst robežas.

Pēdējo 10 gadu laikā ABANK un ALA ir uzsvērušas nepieciešamību paplašināt sankcijas, kas sākotnēji skāra cilvēktiesību pārkāpējus Krievijā saistībā ar Sergeja MagniŅska nāvi 2009. gadā.

ABANK un ALA rīkotajās konferencēs un semināros 2013., 2015. un 2018. gadā Vašingtonā un Ņujorkā, kuŗos apskatījām arī sankciju jautājumu, ir piedalījušies tādi prominenti sankciju aizstāvji kā aktivists Bils Brodvers un citi.

Tāpat ABANK un ALA pauz atbalstu 9. decembra Eiropas Savienības (ES) ārlietu ministru lēmumam virzīties uz priekšu, lai izveidotu sankciju režīmu ES mērogā, kas būtu līdzvērtīgs ASV noteiktajam MagniŅska sarakstam.

Pauzām cerību, ka ASV turpinās ciešu sadarbību ar Latvijas valdību un citām ES dalībvalstīm, lai novērstu korupciju un sauktu pie atbildības korumpētus oligarchus par viņu izdarītajiem noziegumiem.

Atbalsta ASV noteiktās sankcijas Lembergam

Apvienotā Baltijas – Amerikas nacionālā komiteja un Amerikas Latviešu apvienība atbalsta ASV noteiktās sankcijas Ventpils mēram Aivaram Lembergam (“Latvijai un Ventpīlijai”), kopīgi izplatītajā paziņojumā uzsvē abas organizācijas. Paziņojumā norādīts, ka gan komiteja, gan apvienība atbalsta ASV sankcijas, “kas apliecina likuma varu un to, ka tiesiskums nepazīst robežas”. Kopīgajā paziņojumā rakstīts, ka aizvadīto desmit gadu laikā komiteja un apvienība ir uzsvērušas nepieciešamību paplašināt MagniŅska sankcijas, kas sākotnēji attiecās uz cilvēktiesību pārkāpējiem Krievijā saistībā ar jurista Sergeja MagniŅska nāvi 2009. gadā.

Baltijas valstu prezidenti tiekas Rīgas pili

17. decembrī Rīgas pili tikās visu trīs Baltijas valstu prezidenti. Valsts galva Egils Levits uz Rīgu bija uzaicinājis savus Igaunijas un Lietuvas kolēģus Kersti Kaljulaidu un Gitanu Nausēdu, lai apspriestos par reģionālajiem projektiem un sadarbību, kā arī šomēnes Londonā notikušā NATO samita rezultātiem. Pēc tikšanās Latvijas, Lietuvas un Igaunijas prezidenti pēcpusdienā kopā apmeklēja Ziemsvētku tirdziņu Doma laukumā un viesojās Latvijas Radio 5 labdarības maratona “Dod pieci!” stikla studijā.

Valsts prezidents pasniedz Cildinājuma rakstu

12. decembrī Valsts prezidents Egils Levits Rīgas pili pasniedza

Cildinājuma rakstu Viktoram Avotiņam par nozīmīgo ieguldījumu Latvijas Tautas Frontes izveidē.

“Augsti novērtēju Jūsu lielo ieguldījumu Latvijas Tautas frontes izveidē, palīdzot mūsu valsts neatkarības atjaunošanas sarežģītajiem ceļiem pirms 30 gadiem. Tas prasīja drosmīgu garu, atvērtu un analītisku prātu. Savukārt Jūsu ieguldījums žurnālistikā un rakstniecībā vienmēr ir piesaistījis ar savu dziļo un radošo skatījumu,” uzsvēra Valsts prezidents Egils Levits, pasniedzot V. Avotiņam Cildinājuma rakstu.

Valsts prezidents ar FICIL diskutē par Latvijas konkurētspējas veicināšanu

Valsts prezidents Egils Levits Rīgas pili tikās ar Ārvalstu investoru padomes Latvijā (FICIL) pārstāvjiem, lai pārrunātu nozarē aktuālus jautājumus, kas veicinātu Latvijas konkurētspēju un pievilcību no ārvalstu investoru un uzņēmēju skatpunkta.

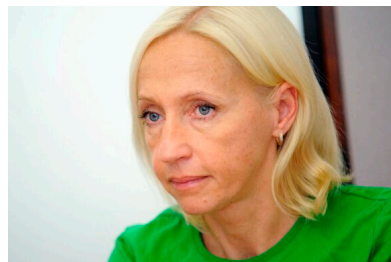

Tikšanās laikā FICIL pārstāvji uzsvēra, lai Latvija kļūtu konkurētspējīgāka un pievilcīgāka Baltijas jūras reģionā, ir nepieciešama skaidra uzņēmējdarbības vīzi-

ja un paredzama uzņēmējdarbības vide. No investoru viedokļa paredzamība ir svarīgs aspekts, ar ko uzņēmēji rēķinās. Valsts prezidents piekrita FICIL, ka vīzijai attiecībā uz uzņēmējdarbību jābūt spilgtākai, taču norādīja arī uz to, ka valsts attīstības vīzija ir kompleks jēdziens, jo tai jāaptver daudz dažādu jomu, un katrai no tām ir savas vajadzības. “Visaugstākajā līmenī valsts attīstības vīziju apkopo Nacionālais attīstības plāns (NAP), taču tā nozīme politiskajā dienaskārtībā varētu būt lielāka, proti, valdības deklarācijām vajadzētu ciešāku sasaisti ar NAP,” norādīja E. Levits. Abas puses bija vienprātīgas, ka nopietni jāstrādā pie tā, lai Latvijas studentu, kuri pašlaik studē ārzemēs, vēlētos atgriezties dzimtenē un savas zināšanas vēltīt tās attīstībai. To varētu panākt ar interesantām darbavietām, kas būtu intelektuāli izaicinošas un bagātinošas. Tas būtu ieguvums ne tikai Latvijas valstij tās ilgtermiņa attīstībā, bet arī sekmētu ārvalstu investoru interesi. Tikšanās laikā tika pārrunāti arī nepieciešamie uzlabojumi Latvijas tieslietu sistēmā, kam noteikti būtu jāiet roku rokā ar digitalizāciju. FICIL pārstāvji ļoti augsti vērtē ideju par ekonomisko lietu tiesas izveidi. Kā nozīmīgu jautājumu, kas veicinātu investīciju piesaisti valstij, FICIL minēja arī augstākās izglītības jautājumu sakārtošanu, kas sevi ietvertu kvalitatīvākās izglītības nodrošināšanu, augstskolu konkurētspējas palielināšanu Eiropas līmenī, mūsdienīga un pārdomāta augstskolu pārvaldības modeļa ieviešanu. Investori augstākās izglītības sistēmas kvalitāti sasaista ar darbaspēka pieejamības jautājumiem.

Latvijas Okupācijas muzeju turpmāk vadīs Solvita Vība

Latvijas Okupācijas muzeja biedrība (LOMB) biedru sapulcē par jauno Latvijas Okupācijas muzeja direktori apstiprināja Solvitu Vību.

Solvita Vība // Foto: LETA

Jaunā direktore tika izvēlēta atklātā konkursā, ko LOMB izsludināja 21. augustā. Konkursā pieņēma 13 pretendenti, no kuriem viens dalību konkursā neturpināja. Četri no pretendentiem tika izvirzīti uz otro konkursa kārtu, kuŗā viņus vērtēja konkursa komisija – LOMB valde, LOMB biedri un Muzeja darbinieki. 14. decembra biedru sapulcē par jauno Latvijas Okupācijas muzeja direktori apstiprināja Solvitu Vību. Viņai ir maģistra grāds vēsturē, kā arī tiesību zinātņu bakalaura grāds. S. Vības profesionālā pieredze saistīta ar darbu Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultātē, jurista darbu Naturalizācijas pārvaldē un vadot nevalsts organizāciju “Kristīnes Čilveres Dzīvnieku draugu biedrība”. Jaunā direktore stājās amatā 18. decembrī.

SPILGTS CITĀTS

Tiešs trāpījums oligarchu bunkurā

Šādu virsrakstu savai publikācijai izvēlēties populārais žurnāla IR politiskais komentētājs **Aivars Ozoliņš**, par mērķi izraugoties arī populāro (negatīvā nozīmē) oligarchu un biznesmeni ventspilnieku Aivaru Lembergu. Zibensspēriens nāca no Atlantijas otra krasta un trāpīja oligarchu centrālajā bunkurā, atbalsis atskanēja gandrīz vai visā pasaulē. Ozoliņš komentē, ka tas noticis kalendārā atzīmētā (!) dienā:

Sen dzirdēju, nu redzēju... Pirmdien (9. decembrī – Red.) pārliecinājāmies, ko īsti nozīmē līdz šim ārzemju ziņās lasītais par MagniŅska likumu un ASV valdības sankcijām korumpantiem. Starptautiskajā pretkorupcijas dienā ASV Finanču ministrijas Ārvalstu aktīvu kontroles birojs papildināja sankcijām pakļauto sarakstu arī ar mūsmāju Aivaru Lembergu un četrām organizācijām. (..)

Blikšķis ir pamatīgs, tūlītējais iespaids ir neparasts un labs. Sankciju starpkontinentālās raķetes tiešais trāpījums izdzina Latvijas oligarchu senioru no bunkura ārēties atkal, kā senos laikos, “publiskajā telpā”. Taču sprādziens ir iznīcinājis savulaik radioaktīvo “ko saka Lembergs” mākonī, kas ceturtdaļgadsimtu bija karājis virs lēmumu pieņēmējiem un sabiedrības. Piepeši ir vienalga, ko Ventpīlijā purpina smagos kriminālnoziegumos sen apsūdzētais. Viņš ir tikai viens no jaunpienācējiem ASV sankcijām pakļauto sarakstā. Vai mums rūp, ko par savu nonākšanu šajā sarakstā šodien saka, piemēram, Zorans Petrovičs Belgradā vai Kuns Kims Pnompenā? Katrs no sarakstā ieliktajiem ir problēma savai valstij, taču noteikti nav daļa no risinājuma.

Labā ziņa ir, ka oligarchu centrālais bunkurs ir sagrauts, un tas ir neatgriezeniski. Tā ilggadējais saimnieks vienā mirklī ir kļuvis bīstams ikvienam, ar kuŗu ir saistīts, tātad daudziem. Ielaisties darījumos ar Lembergu vai viņa kontrolētajām organizācijām nozīmē riskēt nonākt tajā pašā sarakstā.

ASV valdības paziņojumā uzsvērts, ka korupcija ir gadiem ilgi kaitējusi Latvijas ekonomikai, laupījusi Latvijas cilvēkiem līdzekļus, kuŗi būtu izmantoti sabiedriskam labumam, un arī apdraud Latvijas un NATO alianses drošību. Tāpēc ASV sankcijas (“ciešā sadarbībā ar Latvijas valdību”) parāda Savienoto Valstu atbalstu Latvijai un apņemšanos “saukt pie atbildības korumpētus oligarchus par viņu rīcību pret svarīgu sabiedroto Eiropā”.

ASV Valsts kases Ārvalstu aktīvu kontroles biroja (OFAC) paziņojumā no amata pienākumiem atstādinātais Ventpils domes priekšsēdis Aivars Lembergs nosaukts par Latvijas oligarchu, un viņš sankcijām pakļauts kā pašreizējā vai bijusi amatpersona, kas atbildīga vai līdzdalīga, vai tieši vai netieši iesaistīta korupcijā, ieskaitot valsts līdzekļu šķērdešanu, privātu līdzekļu piesavināšanos personīgam labumam, ar valdības līgumiem saistītu korupciju, vai dabas resursu ieguvu vai kukuļošanu. Lembergs arī izmantojis savu ietekmi, lai ieceltu vai atceltu noteiktas amatpersonas, un ietekmējis un korumpējis tiesībsargājošo amatpersonas, lai aizstāvētu savas intereses un gāztu politiķus, kuŗus viņš citādi nav varējis kontrolēt.

Ministrs piedalās ANO Klimata samitā Madridē

10. decembrī Vides un reģionālās attīstības ministrs Juris Pūce uzstājās ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām konferencē Madridē, Spānijā, ar uzrunu Latvijas vārdā.

Savā uzrunā Juris Pūce uzsvēra Latvijas apņemšanos pabeigt darbu pie Latvijas nacionālās stratēģijas klimatneitralitātes sasniegšanai 2050. gadā. Ministrs pievienojās citu valstu delegāciju vadītāju

viedoklim par samita ļoti labu organizāciju, ko Spānija uzņēmas un nodrošināja ļoti īsā laika posmā. Vizītes laikā J. Pūce, VSV Alda Ozola un delegācija apmeklēja vēstniecību un tikās ar vēstnieci Argitu Daudzi un vēstniecības darbiniekiem. ANO Klimata samits COP 25 sākās 2. decembrī. Samitā piedalījās vairāk nekā 25 tūkstoši dalībnieku no 195 valstīm.

Latvijas Bankas prezidenta amatā ievēlē Mārtiņu Kazāku

Saeima sēdē 12. decembrī Latvijas Bankas prezidenta amatā ievēlējusi līdzšinējo centrālās bankas padomes locekli Mārtiņu Kazāku. Viņa iecelšanu amatā atbalstīja 76 deputāti, pret nebija neviens, bet viens parlamentārietis balsojumā atturējās.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Mārtiņš Kazāks dzimis 1973. gadā. Vidējo izglītību ieguvis Liepājas Raiņa 6. vidusskolā, Latvijas Universitātē ieguvis bakalaura gradu ekonomikā. Tāpat viņam ir Londonas universitātē iegūts maģistra grads ekonomikā un arī turpat iegūts doktora grads ekonomikā. Vēl Kazākam ir Kembridžas universitātē iegūts diploms ekonomikā. No 2018. gada augusta Kazāks darbojas Latvijas Bankas padomes locekļa amatā. Iepriekš bija AS *Swedbank* galvenais ekonomists un arī "Swedbank grupas" galvenā ekonomista vietnieks. Kazāks strādājis par mācībspēku Rīgas Ekonomikas augstskolā. Iepriekš bijis Valsts prezidenta Stratēģiskās analīzes komisijas biedrs, arī Fiskālās disciplīnas padomes biedrs.

Kazāks iepriekš intervijā *Latvijas Radio* akcentēja četras lietas, ko būtu nepieciešams darīt, lai Latvijas Banka būtu jaudīgs pamats Latvijas ekonomikas izaugsmē. Viņaprāt, iespējams samazināt Latvijas Bankas izmaksas, optimizējot funkcijas un samazinot darbinieku skaitu, sākot ar pašu augstāko vadību. Tāpat, pēc Kazāka teiktā, Latvijas Banka var sniegt krietni lielāku atbalstu ekonomikai, piemēram, tehnoloģiju jomā.

Rīgas un Ventpils ostas nodod valsts pārvaldībā

Noraidot visus opozīcijas priekšlikumus, Saeimas deputātu vairākums galīgajā lasījumā pieņēma grozījumus likumā "Par ostām", ar kuriem valsts pārvaldībā tiks pārņemtas Rīgas un Ventpils ostas. Debates par minēto jautājumu parlamentā ilga vairākas stundas. Vienas dienas laikā Saeima likumprojektu steidzamības kārtā izskatīja abos lasījumos, starp lasījumiem likumprojektam iesniegtos priekšlikumus izskatot arī atbildīgajā komisijā. Ņemot vērā, ka par likumprojekta noteikšanu par steidzamu nobalsoja vairāk nekā divas trešdaļas klātesošo deputātu, Valsts prezidentam Egilam Levitam minētie grozījumi ir jāizsludina.

Kalve Coffee atzīta par otro labāko Eiropā

Vērienīgākajās Eiropas kafijas grauzdētāju sacensībās *Roast Master*, kas norisinājās Itālijas galvaspilsētā Milānā, Latvijas kafijas grauzdētava *Kalve Coffee* ieguva augsto otro vietu 30 Eiropas labā-

ko kafijas grauzdētāju konkurencē, paliekot vien dažu punktu atālumā no uzvarētāja – Parīzes grauzdētavas *Belleville Brulerie*.

Briselē atgādina par nevienlīdzīgo finansējumu dalībvalstīm

Baltijas valstu lauksaimnieki 12. decembrī pulcējās Briselē, lai Eiropas padomes sanāksmes apmeklētājiem atgādinātu par nevienlīdzīgo nozares finansējuma sadali starp dalībvalstīm. Latvijas lauksaimnieku organizācijas norāda, ka Baltijas zemnieki ir saņēmuši zemāko tiešā atbalsta līmeni, kas ir tikai 54 – 60% no Eiropas vidēja.

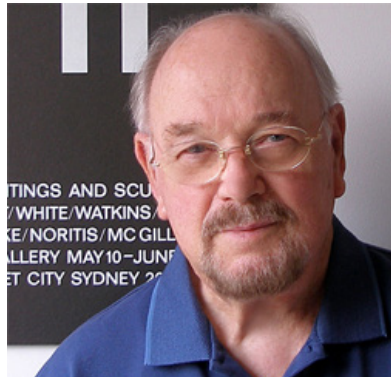
Zemnieki iestājas par lielāku atbalstu jaunajiem zemniekiem un papildu finansējumu klimata prasību izpildei. Pasaules dabas fonds vērtē, ka ir jāseko principam – piesārņotājs maksā, un lauksaimniecībai arī ir liela ietekme uz apkārtējo vidi.

Notiesājošais spriedums par kaņģu Austrumukrainā

Augstākās tiesas (Senāta) Krimināllietu departaments atstāja negrozītu Rīgas apgabaltiesas spriedumu, ar kuŗu apsūdzētais atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka viņš piedalījies bruņotā konfliktā Austrumukrainā, apmācot jaunos kaņģus. Ar Rīgas apgabaltiesas 2019. gada 11. februāra spriedumu apsūdzētais sodīts ar brīvības atņemšanu uz pieciem gadiem, ar probācijas uzraudzību uz diviem gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu apsūdzētajam soda termiņā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2016. gada 3. februāra līdz 2017. gada 4. augustam.

Gleznotājs HARALDS NORĪTIS Mūžībā

28. novembrī mūžībā devies mākslinieks, gleznotājs un kādreizējais hokejists Haralds Norītis (1927-2019), paziņojusi mākslinieka piederīgie.

Haralds Norītis, slavenā hokejista Elmāra Baura māšas dēls, dzimis 1927. gadā Rīgā. Pēc Otrā pasaules kara devās bēgļu gaitās. 1951. gadā ieceļojis Austrālijā. 1954. gadā beidzis Nacionālo mākslas skolu Sidnejā. Kopš 1965. gada piedalījies grupu izstādēs galvenokārt Austrālijā, bet arī ASV, Japānā, Kanadā un Latvijā. 1966. gadā ar diviem austrāliešu partneriem nodibinājis un pēc tam vadījis *Central Street* galeriju Sidnejā. Austrālijas mākslas kritiķis Pauls Makgiliks uzskata, ka šī galerija bijusi ar vadošu lomu laikmetīgās mākslas izstādīšanā un popularizēšanā Austrālijas mākslas vēsturē ar īpašu ietekmi iepretim jauniem

strāvojumiem it bieži nerēķinoties ar pasākumu peļņu. Norītīm bijušas vairākas personālizstādes. 1993. gadā viņš pats bijis kurators Latvijas jauno mākslinieku izstādei Brisbeinas Modernās mākslas muzejā. Norīša abstraktā glezniecība ar krāsas radītām it kā no dabas veidoliem atvasinātām formām saista ar savu īpašo skaidrību, pats mākslinieks – ar savu neatkarīgo attieksmi pret mākslas norisēm.

"Sibīrijas bērni" tiek ar režisori Dzintru Geku

Latvijas vēstniecībā pulcējās tie Latvijas ebrēdji, kuŗi paši vai kuru vecāki 1941. gada 14. jūnijā kopā ar 15 tūkstošiem Latvijas iedzīvotāju tika izsūtīti uz Sibīriju. Pateicoties režisores Dzintras Gekas aktīvajam un pašai izveidotajam darbam, iemūžinot izsūtīto Latvijas iedzīvotāju atmiņas, ir izveidojies arī šis – no Latvijas izsūtīto ebrēju klubīš, kuŗi vienmēr ar lielāku prieku satiekas Dzintras Gekas viesošanās laikā Izraēlā.

Tikšanās laikā režisore Dzintra Geka prezentēja savas jaunās grāmatas *Shalom Siberia!* signāleksemplāru. Grāmatas stāsta par Latvijas ebrējiem, kuŗus piemēklēja tāds pats skaudrs liktenis kā tūkstošus Latvijas iedzīvotājus. Grāmatā tiks izdota divās valodās – angļu un krievu. Sarīkojuma dalībniekiem bija arī iespēja noskatīties režisores Dzintras Gekas dokumentālo filmu ar Pēteru Vaska mūziku "Kurts Fridrihsons". Pēc filmas noskatīšanās raisījās aktīva diskusija un viesi dalījās iespaidos par filmā redzēto un atmiņās un pārdomājumos par Sibīrijā pavadītajiem gadiem un vecāku atmiņām. Vēstniecība izsaka lielu paldies Arkādijam Maijofisam, kuŗš pats dzimis izsūtījumā Tomskā, un kura dzīvesstāsts arī ir iekļauts grāmatā *Shalom Siberia!* un kuŗš sarūpēja piemiņas suvenīrus pasākuma dalībniekiem.

Vokālā grupa Latvian Voices svin desmit gadu jubileju

Kultūras un mākslas telpā "Hanzas perons" 12. decembrī ar pirmatskaņojumu vokālā grupa "Latvian Voices" svinēja savas radošās darbības desmit gadu jubileju.

Koncerta pirmajā daļā pirmatskaņojumu piedzīvoja komponistes Lauras Jēkabsones skaņdarbs *Vox Femme*. Jaundarbs tapis, komponistei sadarbojoties ar latviešu folkloras un dzīvesstāstu pētnieci Sanitu Reinsoni. Koncerta režisors

VĒSTNICĪBU ZIŅAS

AUSTRIJA. 14. decembrī Latvijas vēstniecībā Vīnē pulcējās Austrijā dzīvojošie latvieši ar ģimenēm, lai kopīgi atzīmētu Ziemsvētkus. Dalībniekus ar dziesmām, dejām un rotaļām priecēja Čučumuižas rūķi un Ziemsvētku vecītis. Viesus vēstniecībā ar uzrunām sveica Latvijas vēstniecības Austrijā vadītājas vietniece Elīna Borhersa un Vīnes latviešu bērnu skoliņas vadītāja Ieva Pūpoļa. Klātesošos ar mūzikālu uzvedumu iepriecināja Ziemsvētku vecītis, Čučumuižas rūķu krustmāmiņa, kā arī rūķi Kiki un Mazā Raganīņa. Lomās iejutās aktieri Atvars Sirmais, Kristīne Dina Bitēna, Dace Skadiņa un Biminita Baltakmene.

DĀNIJA. Vēstniecībā sekmīgi uzsāktais Kopenhāģenes latviešu skoliņas "Sauleszaķēns" mācību semestris noslēdzās ar Ziemsvētku eglītes pasākumu skoliņas bērniem. Sarīkojums, kas norisinājās *Osramhuset* kultūras nama telpās Kopenhāģenā, pulcēja ģimenes un bērnus no visas Zēlandes salas, tai skaitā arī vēstniecības darbinieku atvasus. Bērniem bija iespēja kopīgi rotāt eglīti, spēlēt sniegavīru boulingu, gatavot sniega piknu popkornu un saviesīgās čalās pavadīt kopā laiku. Latviskas Ziemsvētku sajūtas radīšanai tika dziedātas Ziemsvētku dziesmas latviešu valodā, bērni vecākiem sniedza citīgi gatavoto priekšnesumu "Piparkūkas danco" un rūķi dalīja dāvanas.

FRANCIJA. 12. decembrī Latvijas vēstniecībā Parīzē notika kamerģitāras koncerts, kuŗā pieci izcili mūziķi atskaņoja franču un latviešu komponistu mūziku. Koncertā kopā ar Kristoferu Beketu uzstājās flautiste Liene Denišjuka Straupe, obojists Mārtiņš Dovmanis un vijolnieki Gunārs Mūrnieks un Lāsma Vītola. Mūziķi izpildīja vairākus Pēteru Vaska skaņdarbus, kā arī tādu komponistu skaņdarbus kā Imants Kalniņš, Jānis Mediņš, Helmers Pavasars, Richards Dubra, Pēteris Plakidis. Koncertā dzirdējam arī franču komponistu skaņdarbus – Moriss Ravēls, Gabriels Forē, Filips Gobērs, Žaks Kastereds. Kamerģitāras vakara noslēgumā mūziķi izpildīja Emīla Dārziņa Melanholisko valsī. Publika bija ļoti patīkami pārsteigta un daļai koncerta apmeklētāju šī bija pirmā tikšanās ar latviešu mūziku. Par izcilo mūzikas izpildījumu skatītāji teica īpaši atzinīgus vārdus.

GRIEKIJA. 11. decembrī Latvijas vēstniecībā Grieķijā publiskās diplomātijas sarīkojumu ietvarā turpināja iepriekšējā gadā sāktu tradīciju apmeklēt grieķu skolas. Pirmssvētku noskaņā vēstniecības konsulārā lietvede Dzintra Liepa apmeklēja Atēnu apkaimē esošās Markopulo pilsētas 3. pamatskolu. Vizīte notika, atsaucoties skolas aicinājumam sniegt informatīvo materiālu par Latviju. Uzskatot, ka Latvijas valsts popularizēšana ārzemēs ir viena no veiksmīgajām publiskās diplomātijas izpaušmēm, vēstniecība nolēma izmantot šo iespēju un tikties ar skolēniem.

un videomākslinieks ir Roberts Rubins, bet choreografiju veidojusi Lilija Lipora. Jubilejas koncerta otrajā daļā bija dzirdama Latvijas un ārzemju populārā mūzika, kā arī Ziemsvētku laika melodijas.

Marija Naumova kopā ar Kristapu Grasi radījuši svētku dziesmu

Svētki nāk – šo frazi mēs bieži dzirdam un bieži skandējam. Bet vai tie atnāks paši, ja ar sirdi un apziņu necentīsimies tos atvest pašī? Savukārt ir sajūtu un pārdomu rosinātāji, kas to palīdz izdarīt, un viens no tiem ir – mūzika.

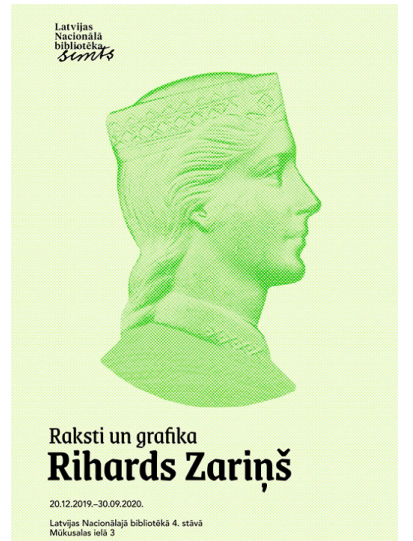
Marija Naumova kopā ar diasporas mūziķi Kristapu Grasi radījuši dziesmu "Gavilējiet zvaigznes", kam pamatā Nika Matvejeva mūzika. Mūziķi viesojās Latvijas Televīzijas raidījumā *Rīta panorāma*, sniedzot gan interviju, gan piedāvājot skaņdarba pirmatskaņojumu.

Uzsāk sadarbību ar pasaulslaveno diriģentu

Valsts Akadēmiskais koris *Latvija* ir devies koncertbraucienā uz Spāniju, lai kopā ar Kadakesas orķestri un izcilo diriģentu Džanandrea Nosedu atskaņotu Ludviga van Bēthovena *Svinīgo mesu*.

Pēc pagājušā gada sadarbības ar Kadakesas orķestri (*Orchestra de Cadaqués*), atskaņojot Ludviga van Bēthovena 9. simfoniju Madrides Nacionālajā mūzikas auditorijā (*Auditorio Nacional, Madrid*), koris ir saņēmis atkārtotu ielūgumu viesoties Spānijā un kopā atskaņot Bēthovena *Svinīgo mesu* (*Missa Solemnis*). Tūres pirmais koncerts izskanēja 10. decembrī Saragosas koncertzālē (*Auditorio de Zaragoza*), kas pasaulē izslavēta ar tās izcilo akustiku.

Atklāj Richardam Zariņam veltītu izstādi

Raksti un grafika Rihards Zariņš

2012.2019.–30.09.2020.
Latvijas Nacionālā bibliotēka 4. stāva
Mokulāte nr. 3

19. decembrī, svinot grafika Richarda Zariņa 150 gadu jubileju, Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) 4. stāva galerijā tika atklāta izstāde "Rihards Zariņš. Raksti un grafika".

Izstāde apskatāma līdz 2020. gada 30. septembrim LNB darba laikā.

Ziņas sakopojis P. Karlsons

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS
GORDONS

Latvijas Avīzē Diāna Jance 10. decembrī nāca klajā ar sirsnīgu un emocionālu rakstu, atsaucoties uz Dmitriju Trofimovu ierosinājumu – ieviest jēdzienu “lidztautieši”, apzīmējot Latvijā mītošos citas etniskas cilmes iedzīvotājus.

Manuprāt, jūtas, lai cik cildenas tās būtu, derētu līdzsvarot ar objektīvu lietas izpratni. Un te nu “uzpeld” semantika un terminoloģija, kā arī vēsturiski apstākļi, kas šķir Latvijas pieredzi no Vakareiropas valstu pieredzes.

Man reizumis nācās, piedodiet, būt piktam, redzot, ka jau pašā atjaunotās Latvijas patstāvības sākumā tika tiesiski ieviests un nostiprināts termins “nepilsoņi”, angļiski *aliens* (svešinieki) kaut gan būtu gluži dabiski šo apzīmējumu vietā ieviest terminu “pastāvīgie iedzīvotāji”, angļiski *permanent residents*, kas atbilstu šo personu juridiskajam statusam un “neostu” pēc diskriminācijas.

Diānu Janci un Dmitriju Trofimovu var saprast tai ziņā, ka

apzīmējumi “cittautieši” un “sveštautieši” uzsver šo “svešādību”. Bet termins “lidztautieši” latviešu valodā ir loģiski aplams, jo “tautietis” nozīmē piederību tai pašai etniskai cilmei, un pielikt klāt “lidz” it neko neizsaka.

Te atkal man nākas atkārtot, ka latviski “tautība” ir tas pats, kas angļiski ir *ethnicity*, kamēr *nationality* nozīmē pilsonību, pavalstniecību. Diemžēl tie, kas Latvijā, var teikt, ir atbildīgi par ierakstiem pasē, varbūt neapzināti pārņem krievisko terminu

nacionālnotj, kas nozīmē vienīgi “tautību” un neko citu.

Valsts prezidents Egils Levits, savulaik formulējot Satversmes preambulu, definē latviešus kā valstsnāciju un vārdu “Latvijas tauta”, kuŗai atbilstoši Satversmei pieder vara šai valstij, ir visu Latvijā mītošo iedzīvotāju kopums.

Te jāņem vērā latviešu valodas semantiskas īpatnības, tostarp to, ka neveiklais jēdziens “latvījieši” (*latvijci, Lettländer*) nav iesakņojies.

Un te mēs nonākam pie itin prātīga jēdziena, kas Valsts prezidentam Egilam Levitam, atceroties viņa “Vācijas gadus”, nav svešs: *Mitbürger*, t. i., līdzpilsoņi. Vācijas plašsaziņas līdzekļos bieži lasām – *unsere türkischen Mitbürger*, zīmējoties uz turkiem, kas dzimuši vai uzauguši Vācijā un ir šīs valsts pilsoņi.

Vai tad nevarētu prātīgi, bez emocijām formulēt: Latvijas krievi latviešiem ir līdzpilsoņi? Loģiski – un nūdien nebūtu ko iebilst.

KĀRLIS
STREIPS

Lielbritānijā pagājušajā nedēļā bija parlamenta vēlēšanas. Vēlētāju aptaujas laikā pirms vēlēšanu dienas uzrādīja dažādus iespējamus rezultātus. Varbūt premjerministra Borisa Džonsona vadītā Konservatīvā partija iegūs vairākumu, bet tādā gadījumā grūti spriest, cik liels tas būs. Varbūt atkal sanāks, ka nevienai partijai nav vairākuma, kuŗā gadījumā rēķinu kārtošana attiecībā uz Lielbritānijas nākotni būtu milzīga. Taču kolīdz vēlēšanu vakarā sāka parādīties rezultāti no aptaujas, kuŗā piedalījās cilvēki, kuŗi nupat bija nobalsojuši, kļuva skaidrs, ka Toriju partijai ir iemesls būt absolūta sajūsmā. Pretēji ekspektācijām, partija mandātu skaitu parlamenta apakšpalātā palielināja par 48 vietām, kopumā saņemot 43,6 procentus balsu. Leioristu partija savukārt zaudēja 60 mandātus un palika ar 262 vietām un 32,1 procentu balsu. Labs vakars arī bija Skotu nacionālajai partijai, kuŗa paaugstināja mandātu skaitu pa 13. Pievērties nācās Liberālo demokrātu partijai, kuŗa bija galvenā aģitētāja par labu domai, ka izstāties no Eiropas Savienības būtu vēsturiska kļūda. Tā zaudēja vienu no saviem 12 mandātiem, tajā skaitā savā apgabalā arī zaudēja partijas vadītāja Džo Svinsone. Pārējos mandātus saņēma sīkpartijas no Ziemeļīrijas, Velsas un Anglijas. Bēdīgi slavenā Eiroparlamenta deputāta Naidžela Farāža veidotā Breksita partija sākumā draudēja kandidēt pret Toriju kandidātiem, bet galu galā tā neizdara un palika vispār bez pārstāvjiem Lielbritānijas parlamentā.

Iemesls Leioristu kraham būtībā ir reducējams uz partijas vadītāju Džeremiju Korbinu. Viņš ir nerekonstruēts un neapoloģētisks sociālists, kuŗš ir brāļojies ar Ziemeļīrijas teroristiem laikā, kad viņi veica uzbrukumus pret britu interesēm. Aktīvs cīnītājs pret apartheīdu Dienvidāfrikā, par

palestīniešu tiesībām Tuvajos Austrumos u.tml. Korbins pirmoreiz parlamentā ievēlēts 1983. gadā, kad Margarētas Tečeres vadītā Konservatīvā partija guva masīvu uzvaru. Laikā, kad premjerministrs Lielbritānijā bija Tonijs Blērs un pēc viņa Gordons Brauns, Korbins vairāk nekā 400 reizi balsoja pret savas partijas nostādņēm. Par partijas vadītāju viņš kļuva 2015. gadā, kad Leioristu partija atkal bija opozīcijā. Kampanjas laikā Korbins solīja krietni paaugstināt valsts budžeta izdevumus, tajā skaitā nacionalizējot Lielbritānijas dzelzceļa sistēmu un citus pakalpojumu sniegšanas uzņēmumus. Visnotaļ radikāla programma, turklāt partiju vajāja pārliecība, ka tās aprindās darbojas visai intensīvi antisemīti. Korbins zvērēja, kolīdz tāds tiek atrasts, tāds tiek no partijas izraidīts, bet baumas vienlīga bija kaitīga. Iespējams, ar citu lideri leioristiem nebūtu bijis tāds krahs, bet to, protams, nevaram zināt.

Galvenais jautājums vēlētājiem bija Breksits jeb izstāšanās no Eiropas Savienības. Nākamajā rītā pēc vēlēšanām Boriss Džonsons paziņoja, ka tā tas notiks līdz nākamā gada 31. janvārim, un par to vairs nebūs nekādu šaubu vai jautājumu. Vēlētāji acimredzot bija noguruši no fakta, ka referendums par izstāšanos bija nu jau visai tālajā 2016. gadā, bet visu laiku kopš tā brīža politiķi izrādījās nespējīgi panākt jebko vairāk kā sarunas par temu. Džonsona priekšteces Terēzes Mejas sarunāto variantu parlaments trīsreiz noraidīja. Kad viņas vietā stājās Džonsons, viņš centās panākt vairākumu jaunam variantam, bet arī tas neizdevās. Divdesmit Toriju partijas deputāti tika izraidīti no frakcijas un partijas tāpēc, ka viņi bija balsojuši nē. Tas arī bija iemesls, kāpēc Džonsons nolēma parlamentu likvidēt un pieprasīt jaunas vēlēšanas. Tas bija pamatīgs risks. 2017. gadā Mejas kundze

bija darījusi tāpat, bet rezultāts bija krietni samazināts, nevis pieaudzēts Toriju partijas vairākums. Nu vairākums ir iegūts, un ar uzviju. Ko tas nozīmēs Lielbritānijai un Latvijai?

Lielbritānijai šis ir tikai sākums. Abām parlamenta palātām tagad būs jāapstiprina izstāšanās variants. Ar šādu vairākumu tā nebūs problēma. Nākamais solis būs plānu apstiprināt Eiropas Parlamentā. Tur varētu būt neapmierinātība par to, ka visām pārējām dalībvalstīm pēc 31. janvāra būs jāpārskatī muitas un tirdzniecības sistēmas, jo nākamajā rītā Lielbritānija būs trešās puses valsts ar visu no tā izrietošo, taču, visticamāk, arī EP darījumam pateiks jā, vienkārši tāpēc, ka arī Eiropa no šī gaŗā procesa ir nogurusi. Nākamais solis būs Londonai izlemt, kādas attiecības tā ar Eiropas Savienību vēlēšies turpmāk. Viena iespēja ir sarunāt kaut ko līdzīgu Norvēģijas variantam. Norvēģi divreiz ir balsojuši par iestāšanos savienībā un abas reizes nobalsoja nē, lielākoties tāpēc, ka Oslo vēlas saglabāt kontroli zivsaimniecības jomā, bet arī tāpēc, ka Norvēģijai ir naftas un citu vielu krājumi, kas ļauj saglabāt turīgumu arī ārpus savienības ietvariem. Taču tā ir situācija ar trūkumiem. Pirms diezgan daudziem gadiem biju Norvēģijā un aprunājos ar politiķiem un aktivistiem abās jautājuma pusēs, gan ar tiem, kuŗi bija par iestāšanos, kā arī ar tiem, kuŗi to negrib. Abās pusēs cilvēki stāstīja vienu un to pašu, proti, tā kā Norvēģija joprojām ir Eiropas ekonomiskajā zonā, ļoti ievērojama daļa likumu tiek rakstīti nevis Oslo, bet gan Strasbūrā un Briselē, un norvēģiem par tiem nav nekādas teikšanas, jo tiem nav vieta pie sarunu galda. Lielbritānijai būtu tas pats variants. Man vienmēr ir liecīgs, ka ir absurdi izstāties no organizācijas, ar kuŗu turpmāko attiecību veidošana būtībā nozīmēs

akceptēt visus tos pašus standartus un regulas, kuŗas attiecas uz Eiropas Savienības dalībvalstīm. Arī kā dalībvalsts Lielbritānija bija savrupa ceļa gājēja. Eiropas sociālo hartu nepieņēma, kopvalūtu eiro noraidīja u.tml. Taču kā trešās puses valsts tā tagad būs spiesta attiecības veidot visā visumā no jauna, un tas nebūs ne ātrs, ne vienkāršs process.

Ir arī cita problēma. Referendumā 2016. gadā pret izstāšanos nobalsoja vairākums i Skotijā, i Ziemeļīrijā, i Velsā. Skotijā jau ir sākušās sarunas par jaunu referendumu par izstāšanos no Lielbritānijas, lai kļūtu par neatkarīgu valsti. 2014. gadā 55 procenti vēlētāju nobalsoja pret neatkarību, bet tas bija laikā, kad Lielbritānija vēl bija Eiropas Savienības dalībvalsts. Tagad situācija būs pavisam citādāka. Nākamajā dienā pēc parlamenta vēlēšanām Skotu nacionālās partijas vadītāja Nikola Stērzena paziņoja: “Neuzskatu, ka ikkatrs cilvēks, kuŗš vakar balsoja par mūsu partiju, atbalstīs neatkarību, taču šajās vēlēšanās skoti pārliecinoši pierādīja, ka tie vēlas saglabāt izvēli par mūsu nākotni. Mums nav jāseko Konservatīvajai valdībai, par kuŗu mēs nebalsojam. Mums nav jāakceptē dzīve kā nācijai ārpus Eiropas

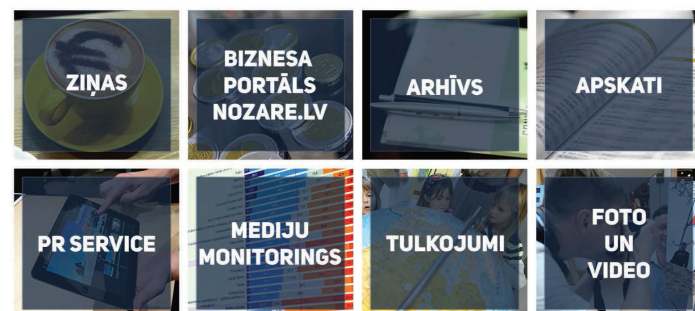
Savienības.” Līdzīgas diskusijas noteikti notiek Ziemeļīrijā.

Latvijai šajā situācijā ir divas lietas. Pirmkārt, arī mūsu valstī būs jāpārskatī muitas un tirdzniecības sistēmas. Valdība budžeta naudu šim mērķim norezervēja jau pasen, un, protams, tie ir līdzekļi, kuŗi būtu ļoti lietderīgi citās jomās. Otrkārt, ir jautājums par tiem daudzajiem, daudzajiem tūkstošiem mūsu tautiešu, kuŗi dzīvo un strādā Lielbritānijā. Ja vien viņi nav kļuvuši par Lielbritānijas pilsoņiem, nāksies pierēģistrēt statusu. Ja cilvēks var pierādīt, ka viņš tur ir dzīvojis vairāk nekā piecu gadu garumā, tad tas būs pastāvīgais, ja mazāk par pieciem gadiem, pagaidu statuss, bet nevienā gadījumā Londona tagad neplāno izraidīt cilvēkus tā, kā Amerika Trampa laikā dara ar migrantiem. Taču kopumā ņemot, ceru no visas sirds, ka politiķi Lielbritānijā ar laiku sapratīs, ka izstāšanās no Eiropas Savienības nekad nebija laba doma un tāda nav arī tagad. Reiz izstājusies, valsts var pieprasīt atkal iestāties.

Šis, dārgie lasītāji, ir pēdējais komentārs no manis šajā gadā. Vēlu visiem visgaišākos Ziemsvētkus un vislaimīgāko Jauno gadu!

Pārdomas par... līdzpilsoņiem VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

ŠĶIRŠANĀS

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502

marketing@leta.lv

+371 – 672 225 09

www.leta.lv

MĀRIS BRANCIS

Tie, kuŗi apmeklējuši Tērvetes dabas parku, atcerēsies, ka, klīstot pa šī daiļā dabas nostūrā takām, laiku pa laikam ir uzdūrušies koka skulptūrām – Sprīditim, Lutausim, Meža ķēniņam, rūķiem un Annelēm. To autors ir koka tēlnieks Krišjānis Kugra (1904-1979), kuŗam šogad aprit 115 gadu, kopš nācis pasaulē, un 40 gadu, kopš guļ blakus saviem vecākiem netālu no Jelgavas – Igaunju kapos Salgales novadā.

Jubilejas reizē Ādolfā Alunāna memoriālajā muzejā Jelgavā līdz pat nākamā gada pusjanvārim skatāma Krišjāņa Kugras jubilejas izstāde. Tuvojoties muzejam, pie nama, kur pēdējos divus mūža gadus pavadīja latviešu teātra tēvs Ādolfs Alunāns, apmeklētājus sagaida tēlnieka kokā izcirstais druknais Lielozols no lugas “Lielpils pagasta vecākie”.

Savulaik Krišjāņa Kugras popularitāte bija ārkārtīgi liela, viņa darbus visi vēlējās redzēt, pat iegūt savā īpašumā. Viņa tēli izcēlās ar ārkārtīgi spēcīgu vitālītāti, krietnu satīras un humora devu, tie bija ļoti izteismīgi un precīzi situāciju un raksturu atēlojumā. Tajā pašā laikā šie koka tēli bija dzīvespriecīgi un nevienu neaizvainoja. Skatītāji, no vienas puses, priecājās par Krišjāņa Kugras aso skatu, vērojot un vērtējot notiekošo sabiedrībā un

padomju okupācijas aplamības un zemo ētisko morāli, ko tā radīja un izplatīja. Zināmā mērā koka tēlnieka darbos cilvēki guva apliecinājumu sava skatījuma pareizībai. Krišjānis Kugra radīja citu pasauli, kuŗā nepareizais, muļķīgais, ačgārns, nelietīgais, nepievilcīgais tiek atklāts, izsmiets un parādīts skatītājam, līdz ar to viņš top redzīgāks, kļūstot par mākslinieka sabiedroto. No otras puses, izstāžu apmeklētāji pastarpināti ieraudzīja arīdzan atskaites punktu, pēc kā mākslinieks mēra notiekošo apkārtnē, un šis punkts ir Latvijas brīvvalsts, kad viss notika savādāk, godīgāk.

Tēlnieks ir autodidakts – viss, ko sasniedzis, ir paša centības, darbmīlestības un apsēstības sasniegts. Viņš ir Emburgas rentnieka Zolberga dēls, kam bērnu dienās patīcis taisīt mālā visādus nieciņus. Tā kā nupat Latvijā atcerējās Pirmo pasaules kaŗu un atzīmēja Neatkarības kaŗa beigas, tad jāatzīmē, ka Krišjānis Kugra tolaik kā zēns palīdzējis rakt tranšejas pie Olaines baznīcas. Kad nomira tēvs, zēns bija spiests mācīties profesiju iztikas nodrošināšanai. Viņš izvēlējās mūrnieka amatu, vēlāk, jau apmeties Rīgā, izmēģināja roku kokgriešanā. Pamazām šie sīkplasticas darbi kļuva arvien veiklāki

Brancis. No *Visi mani radi raud*

un labāki. Latvīsko piemiņas lietiņu konkursā 1936. gadā pat saņēma trešo godalgu. Cieņu un ievēribu pirmās Latvijas brīvvalsts laikā Krišjānis Kugra guva ar “Mērnieku laiku” tēliem. Sevišķi populārs bija viņa Ķencis, kas piedzīvoja plašu atzinību. Pēc kaŗa viņš darināja tēlus, kas kokā atdzīvināja latviešu tautasdzies-

mas, Annas Brigaderes, Ādolfā Alunāna, Viļa Lāča, J. Haška un citu rakstnieku darbu varoņus.

Tēlnieka nozīme mūsu pēckara kultūrā bija liela, viņam radās sekotāji, un uz laiku atdzima kokgriešana, kas mūsdienās ir pilnībā aizmirsusi. Par Krišjāņa

Lielozols. No *Lielpils pagasta vecākie*. 1977

Kugras nozīmi liecina kaut vai tas, ka tālajā 1959. gadā, kad mākslas grāmatas bija retums, iznāca Jurgā Skulmes apcerējums par viņu. Tagad gan viņu sāc aizmirst, tāpat kā Mākslas vēstures institūta sagatavotās “Latvijas mākslas vēstures” V sējumā Krišjānis Kugra un lielākā daļa koka tēlnieku ir apieta, šo tēlniecības atzaru diezgan nievīgi nosaucot par “vernakulāro tēlniecību”, tāpat “vietējo” vai, citiem vārdiem, “provinciālo”, kas vērtējama kā zemākas kategorijas māksla.

Tomēr tauta domā citādi, arī pasaules kultūrā tai ierādīta liela vieta, piemēram, lietuviešu un poļu tautas koka tēlniecība ir godā: tāda amata pārvaldīšana, garīgā un emocionālā atraisītība ne vienmēr novērojama profesionālo tēlnieku darbos, sevišķi šodien.

Izstādē Jelgavā skatāmi arīdzan Krišjāņa Kugras darbarīki un rokraksti – 20. gs. 60. – 70. gadu mijā tēlnieks uzrakstīja atmiņas par savu dzīvi un radošo darbību. Jāatzīmē, ka viņš nerakstīja kā šajos padomju okupācijas laika ziedu laikā bija pieņemts. Mākslinieks stāstījis tieši un bez aplinkiem, nepieglaimojoties kādam, bet skaidri un patiesi pavēstījis par savu dzīvi un uzskatiem, un šīs atmiņas ir tikpat grodas un vienkāršas kā viņa tēlniecība.

Ikšķilē, Daugavas senlejas nogāzē, atdzimst

LAURA OZOLA

Latviešu skatuves glezniecības pamatlicēja, dekoratora un Mākslas akadēmijas bijušā rektora prof. Jāņa Kugas dzimtās mājas. Jāņa Kugas darbs ir arī Latvijas Nacionālā teātra skatuves noformējums Latvijas neatkarības pasludināšanas aktam 1918. gada 18. novembrī.

Šogad būvuzņēmums “Restaurators” ir pabeidzis Latvijas Mākslas akadēmijas īpašumā esošās ēkas rekonstrukcijas un restaurācijas darbu pirmo kārtu. Vispirms tika nostiprināti ēkas pamati, demontēta padomju gados pie fasādes uzceltā arhitektoniski nesaskaņotā piebūve un astoņus metrus augstais skurstenis, atjaunotas fasādes, veikta āra balkonu nostiprināšana, nomainīts jumts, īstenoti vides pieejamības uzlabošanas pasākumi – ēkā izbūvēts lifts, kas atvieglo iekļūšanu ēkā personām ar funkcionāliem traucējumiem un pārvietošanās grūtībām. Būvdarbu laikā saglabājušos, taču neapmierinošā tehniskā stāvoklī esošo dolomīta mūra konstrukciju (reljefa atbalstsiena) nojauc un izbūvēja no jauna pēc vēsturiskajos attēlos redzamā parauga. Dabiskā reljefa atbalsta sienai izbūvēti pamati, kas iepriekš nebija, bet kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu sienas stabilitāti ilgtermiņā.

Rekonstrukcijas darbu pirmās kārtas ietvaros ēkā tika uzsākta iekštelpu interjera restaurācija, jauna ūdensvada un kanalizācijas tīklu izbūve, veikts pieslēgums

Ikšķīles centrālajam ūdensvada un kanalizācijas tīklam. Ierīkota jauna gāzes apkures sistēma un jauna elektroinstalācijas sistēma. Saglabājot ēkas vēsturisko vizuālo izskatu, uzbūvēta piebūve, kas savienota ar rekonstruēto ēku. Jaunais ēkas plānojums veidots, gandrīz visām telpām paredzot vairākas funkcionālas izmantošanas iespējas, kas nodrošina lietišķu telpu izmantojumu.

Rekonstrukcijas pirmā kārtā tiek veikta projekta “Latvijas

Mākslas akadēmijas STEM (radošo industriju) studiju programmu modernizēšana” ietvaros (projekta Nr. 8.1.1.0/17/I/012). Projekta aktivitāšu rezultātā notiks studēšanas pieredzes paplašināšanās, tiks sekmēta studentu atbalstīšana un piedāvāta viņiem tāda mākslas un dizaina izglītība, kas atbilst mainīgā darba tirgus sarežģītajām prasībām.

Projekta ietvaros tiek īstenots viens no Latvijas Mākslas akadēmijas mērķiem – saglabāt, saprā-

tīgi apsaimniekot un efektīvi veidot kultūrvēsturisko mantojumu, nodrošināt jauniešu kultūrizglītošanu un radošo spēju attīstīšanu. J. Kugas māja tiks veidota kā radoša sadarbības platforma ar jaunām lekciju un darbnīcu telpām modernizētu studiju programmu aktivitāšu īstenošanai.

Lai gleznotāja un scēnografa J. Kugas dzimtā māja atgūtu vēsturisko izskatu un saturu, vietējas nozīmes arhitektūras pieminekļa (VKPAI Nr. 8232) restaurācijas projekts ir sadalīts trīs kārtās.

Katru gadu tiek īstenots kāds posms visā lielajā projektā, ņemot vērā pieejamā finansējuma apjomu. Turpmākajos divos, trijos gados ir plānots turpināt ēkas iekštelpu restaurāciju, t. sk. veikt kosmētisko remontu mākslinieku darbnīcās un studijā, sanitārajās telpās, īstenot vēsturisko koka logu, durvju un parādes kāpņu restaurāciju, kā arī teritorijas labiekārtošana, veicot apgaismojuma un celiņu segumu izbūvi. Tāpat plānots ierīkot zālienu, puķu un dzīvzoga stādījumus, izvietot soliņus, atkritumu tvertnes un novērošanas kameras. Daugavas senkrasta augšējā malā tiks atjaunota skatu terase ar pusapli izkārtoto akmens mūra barjeru, kā arī plānoti vēl citi J. Kugas mājas teritorijas labiekārtošanas darbi.

Jānis Kuga dzimis 1878. gada 12. decembrī Ikšķīles novadā. Gleznojis ainavas, portretus, klu-

sās dabas, altārglezņas un skatuves metus. Darinājis Ikšķīles baznīcas altārgleznu (1933), griestu gleznojumu Rīgas pilij. Padomju okupācijas gados Jāņa Kugas vārds Latvijā netika plaši pieminēts, jo pēckara gados mākslinieks kopā ar ģimeni devās svešātnē. Jāņa Kugas paša rokām celtajā un izlolotajā mājā mitinājās svešinieki, tā tika būtiski pārbūvēta.

Lai nodrošinātu ilgstošu vēsturiskās ēkas dzīvotspēju, atjaunošanas darbos jāizmanto tradicionālie materiāli un darba paņēmieni. Tāpat, atjaunojot vēsturisko būvi, ir ļoti svarīgi lietot attiecīgajā laika periodā pieejamus būvniecības materiālus. Šis darbs ir ilgs un rūpīgs, un, lai ieceri veiksmīgi īstenotu, nepieciešami ievērojami finanču līdzekļi. Tāpēc priecāsimies par katru finanšu atbalstu, kas ļaus atjaunot J. Kugas dzimtās mājas.

Ziedojumu konts:

Valsts Kase, Kods TRELIV22.

Konta Nr.

LV12TREL9220514011000

Rekvizīti ziedojumu saņemšanai: Latvijas Mākslas akadēmija, reģistrācijas Nr. 90000029965. Adrese: Kalpaka bulvāris 13 Rīga, LV-1050

Informācija maksājumu uzdevumā: Jāņa Kugas Nama ziedojums, vārds uzvārds, e-pasts, tālruna numurs (lūgums norādīt savus kontaktus, lai varam informēt par ziedojuma izlietošanu).

SALLIJA BENFELDE

Tā par Eiropas latviešu jauniešiem saka **Rasa Jansone**, kuŗa viņus ir sapulcējusi kopā, lai darbotos un atjaunotu arī Eiropas Latviešu jaunatnes apvienību.

Pēc sarunas gribas sacīt, ka arī Rasa pati ir īsti spridzeklīti – enerģiska, smaidīga un ar patiesu prieku par to, ka jaunieši grib darboties un strādāt kopā.

Dzīvojat Latvijā, arī darbs ir Rīgā. Kā radās doma, saaicināt kopā Eiropas latviešu jauniešus?

Esmu no Limbažiem, darbojos vairākās jomās, un viena no tām ir folklorā. Manam tētim ir kultūras biedrība “Mantojums”, kas rīko diasporas bērnu nometnes. Mamma ilgu laiku vadīja folkloras kopu “Airi”. Nometnēs iepazīnos ar latviešu bērniem no citām valstīm, uzzināju, ka diasporā ir latviešu skoliņas, notiek dažādi pasākumi. Man kļuva interesanti, tas man likās pat mazliet neparasti – cilvēki dzīvo ārpus, bet joprojām grib būt latvieši un tādi ir. Mācījos Latvijas Kultūras akadēmijā, apguvu starpkultūru sakaru programmu Latvija – Vācija. Pienāca laiks izvēlēties kursdarba tematu – bija jāraksta tādi “mazie bakalaura darbi”. Izdomāju, ka gribu rakstīt par latviešu organizācijām Vācijā. Nākamajā gadā Erasmus apmaiņas programmā vienu semestri biju Potsdamā, Vācijā, un mēs ar kolēģi Rozīti Katrīnu Spīču nolēmām apbraukāt latviešu organizācijas. Sēdējām bibliotēkā, rakstījām visām organizācijām e-pastā, ka esam divas meitenes no Latvijas, nodarbojamies ar folkloru un gribētu aizbraukt pie jums kaut ko paspēlēt un vēlamies jūs arī nointervēt savam kursdarbam.

Jūs abas protat spēlēt?

Jā, vijoli, mandolīnu, kokli, arī vēl dažus citus instrumentus.

Latvieši atsaucās?

Jā, apbraukājām daudz skoliņas, ieguvām daudz kontaktu. Ļoti sadraudzējāmies ar Berlīnes latviešiem. Viena no Berlīnes latvietēm – Vinnija, kuŗa daudz dara, mūs pieņēma “savā paspārnē”, lika nākt uz visiem pasākumiem (*smejas*). Pirmo kursdarbu rakstīju par latviešu organizācijām, otro – par skoliņām. Kad pienāca laiks rakstīt bakalaura darbu, Erasmus programmā mēnesi biju praksē latviešu centrā Minsterē. Vadītāja labprāt par visu stāstīja – kā viņa dzīvojis Amerikā, pēc tam Vācijā un kā, viņasprāt, latviešiem pietrūkst un kā ir par daudz. Tas bija ļoti interesanti. Praksei uzdevumi nebija ļoti stingri noteikti, bija brīva izvēle, ko gribi darīt. Minsterē noorganizēju nelielu ģimeņu nometni, sanāca labi, visiem ļoti patika. Saprātu, ka man patīk rīkot mazās nedēļas nogales nometnes. Minsterē nointervēju ļoti daudzus – gan tos, kuri kādreiz tur mācījušies vai bijuši skolotāji, gan tos, kuŗi tagad dzīvo Minsterē. Bakalaura darba mērķis bija secinājumi, kā Minsteres latviešu ģimnazijas un šī brīža Minsteres latviešu pieredzi var izmantot, ko no tās var mācīties. Viens no galvenajiem seci-

nājumiem bija, ka Minsteres latviešu ģimnazijā bija ļoti laba, pat mazliet multikulturāla gaisotne, jo tur mācījās latvieši no Vācijas, Zviedrijas, Amerikas un tāpēc tur varēja daudz uzzināt un saņemt. Tādēļ domāju – tas taču būtu tik forši, ja arī tagad latviešu jaunieši vismaz no dažādām Eiropas valstīm varētu sanākt kopā, draudzēties un kaut ko arī darīt. Izdomāju, ka es varētu sarīkot nevis bērnu un ģimeņu, bet Eiropas latviešu jauniešu nometni. Ir tā, ka bērni pēc latviešu skoliņu pabeigšanas neko daudz vairs nedara.

Sākat organizēt jauniešu nometni?

Jā, pagājušajā gadā kopā ar Rozīti pēc kārtas trīs nedēļas nogalēs noorganizējām semināra nometnes. Nometnēs bija daudz referentu, pavisam aptuveni 30 cilvēku par ļoti dažādām tēmām. Tās savā ziņā bija kaut kas līdzīgs sarunu festivālam “Lampa” Latvijā, atšķirība bija tā, ka tas bija domāts tikai jauniešiem. Jaunieši bija gan no Latvijas, gan no dažādām Eiropas valstīm. Katrā nometnē bija aptuveni 40 cilvēku, pasākums visiem ļoti patika, tas bija iedvesmojoši gan mums ar Rozīti, gan jauniešiem. Visi vaicāja, kad būs nākamais seminārs.

Tādēļ nolēmāt šogad turpināt?

Jā, sākumā mazliet šaubījāmies, jo ir sarežģīti rakstīt visas atskaites par projektu un financējumu. Turklāt ir vajadzīga atbalsta organizācija, jo Rasa un Rozīte tā vienkārši iesniegt projektu nevar. Meklējām Vācijā kādu latviešu organizāciju, neviena tā īsti to negribēja uzņemties, sacīja, ka to vajadzēja darīt krietni ātrāk. Aizrakstījām Eiropas Latviešu apvienībai, kuŗa uzreiz atsaucās, jo gribot, lai jaunieši paši darbojas. Caur Eiropas Latviešu apvienību šo projektu iesniedzām Ārlietu ministrijā. Semināriem Jauno līderu skolā Freiburgā, latviešu centrā Bērzainē, sāka pieteikties dalībnieki, un mēs savukārt stāstījām, ka mērķis ir izveidot organizāciju. Nebijām drošas, ka jaunieši gribēs darīt to, ko mēs it kā pasakām priekšā, bažījāmies, ka to uztvers tā, ka mēs kaut ko liekam darīt. Pirmā semināra otrās dienas vakarā mēs tā piesardzīgi vaicājām, kā dalībnieki domā – vai organizācija būtu vajadzīga? Visi uzreiz sacīja, ka tas ir ļoti vajadzīgs, kādēļ tādas vēl nav, tā ir jāorganizē. Todien viņi bija arī uzzinājuši, ka tāda ir Amerikas, Kanadas, Austrālijas latviešu jauniešiem. Nākamajā semināra dienā sarīkojām “prāta vētru” par to, kādi būtu jauniešu organizācijas uzdevumi, mērķi un struktūra, kā mēs darbotos. Starp pirmo un otro semināru bija vairākas nedēļas, un mēs uzdevām mājasdarbu saistībā ar pirmajā seminārā pašu radītajiem projektiem – ar kādām organizācijām savos projektos jaunieši gribētu sadarboties. Nākamajā seminārā jaunieši jau prezentēja savas idejas, un bija sajūta, ka ticība tam, ka projektus var īstenot, aug. Semināra laikā visu laiku arī notika diskusijas, kad

Rasa Jansone: “Daudziem gribas, lai arī Latvijā viss ir labāk. Dzīvo, piemēram, jaunieši Norvēģijā, redz, ka tur viss ir sakārtots, pārdomāts. Un viņi vēlas, lai arī viņu Latvijā būtu tāpat. Daudzi grib dot savas zināšanas un pieredzi Latvijai. Iespējams, ka tā notiek arī tādēļ, ka, dzīvojot vidē, kuŗā vairāk interesējas par politiku un valsti – piemēram, Vācijā arī latviešu jaunieši sāk domāt par savu valsti un to, kas tajā notiek vai nenotiek. Manuprāt, nav tik svarīgi, kur cilvēks dzīvo – tu vari būt laimīgs latvietis jebkur pasaulē.”

un kā organizāciju dibināt, ko darīt. Semināra pēdējā dienā tika uzrakstīts un parakstīts apliecinājums tam, ka jaunieši vēlas dibināt šo organizāciju, veidot statūtus, darboties tajā. Ernests Barons no Oslo jau visus ir uzaicinājis ciemos pie sevis, lai mēs varētu strādāt ar organizācijas izveidošanas jautājumiem. Jaunieši ir gatavi savā brīvajā laikā un par savu naudu braukt kopā no visām Eiropas malām, lai darbotos. Protams, tie, kuŗiem tas neinteresē, uz semināriem jau nebrauca. Tie, kuŗi piedalās un grib darīt, ir kā tādi spridzeklīši,

kuŗi sabrauc kopā, rod iedvesmu, idejas un darbojas.

Kādi jautājumi jauniešus visvairāk interesē?

Par to semināra programmā bija daudz diskusiju. PROVIDUS pētniece Agnese Lāce, mūsu referente, vadīja nodarbību, kuŗā viņa katram jauniešim iedeva uzdevumu – saprast, kuŗi ir tie pieci galvenie jautājumi, kuŗi viņam, kā latviešu diasporas jauniešim, ir svarīgi. Pēc tam visus sadalīja četrās grupās, lika kopā izdomāt, kuŗi ir tie svarīgākie jautājumi vai problēmas, izvēlēties vienu un radīt ideju projek-

tam, kuŗš strādātu ar šo jautājumu vai problēmu. Piemēram, viens projekts bija “Olimpiskais Lāčplēsis”, kas domāts ne tikai tiem, kuŗi piedalās latviešu tautas deju kopā vai korī – ar to nodarbojas daudzi. Šis projekts būs sporta spēles gan kopām, gan ģimenēm, gan latviešu skoliņām. Bija projekts – kampaņa ar nosaukumu “Viss ir labi”, jo jaunieši uztraucas par to, ka bieži gan Facebook komentāros, gan citos sociālajos tīklos ir ļoti liels negativisms un apgalvojumi, ka viss ir slikti, ka uz Latviju nevar braukt. Kampaņā jaunieši brauktu uz dažādām vietām, kuŗās dzīvo daudz latviešu diasporas cilvēku, un veidotu sarunu vakarus par to, kā cilvēki dzīvo, par stāstiem no dzīves, neuzspiežot viedokli, ka jābrauc atpakaļ uz Latviju, bet mudinot domāt. Manuprāt, tas kampaņai ir labs, provokatīvs nosaukums. Ir arī ideja par latviešu valodas mācīšanu ārzemniekiem, kuŗi ir latviešu jauniešu draugi un kuŗi nevar iesaistīties kopīgajos pasākumos, jo nezina valodu. Ir arī ideja, ka vairāk jāpapēta Latvijas partijas, varbūt vajadzētu iesaistīties kādas partijas atbalstītāju grupā, ja tās nostādnes ir tuvas un saprotamas – ir jaunieši, kuri grib vairāk iesaistīties ar politiku saistītajās norisēs Latvijā, saņemt, piemēram, par ko balsot.

Kāpēc jaunieši, jūsuprāt, tik ļoti grib kopā darboties?

Domāju, ka daudziem gribas, lai arī Latvijā viss ir labāk. Dzīvo, piemēram, jaunieši Norvēģijā, redz, ka tur viss ir sakārtots, pārdomāts. Un viņi vēlas, lai arī viņu Latvijā būtu tāpat. Daudzi grib dot savas zināšanas un pieredzi Latvijai. Iespējams, ka tā notiek arī tādēļ, ka, dzīvojot vidē, kuŗā vairāk interesējas par politiku un valsti – piemēram, Vācijā arī latviešu jaunieši sāk domāt par savu valsti un to, kas tajā notiek vai nenotiek.

Manuprāt, nav tik svarīgi, kur cilvēks dzīvo – tu vari būt laimīgs latvietis jebkur pasaulē. Pagājušajā vasarā kopā ar Latvijas Universitātes Diasporas un migrācijas pētījumu centru darbojos pētījumā. Berlīnē, Minsterē, Londonā, Regbijā un Bredfordā piedalījās jauniešu fokusa grupu diskusijās arī par to, kā viņi jūt savu piederību Latvijai. Visbiežāk dzirdēju atbildi – ja tu esi latvietis un aktīvi darbojies, tad galvenais nav tā vieta, kur atrodies. Vari dzīvot Latvijā un tad iesaistīties kādā projektā un ārpus tās un dzīvot citur vai otrādi. Mūsdienās jauniešiem dzīve ir plūstoša un mainīga. Svarīgi ir tas, ka jūti piederību Latvijai un gribi kaut ko priekš tās izdarīt labu un noderīgu.

Šī publikācija ir daļa no interviju cikla ar pilsoniski aktīviem diasporas cilvēkiem, kas top Eiropas Latviešu apvienības projekta “Simts balsis Simtgadei” ietvaros. Projekts ir vērst uz diasporas pilsoniskās līdzdalības stiprināšanu Latvijas un Eiropas norisēs. Projektu financē Latvijas Republikas Kultūras ministrija un Latvijas Simtgades atbalsta programmas līdzekļiem.

JURIS LORENCIS

Es atceros – kad padomju laikos Rīgā kļuva par smagu, kad agresīvā rusifikācijas politika sāka burtiski smacēt, dzīvot palīdzēja apziņa par kādu netālu patvērumu. Pietika iesēties vilcienā, kas dažu stundu laikā aizveda uz citu pasauli. Uz vietu, kur apkārt skanēja tik tuva, mīļa un gandrīz vai saprotama valoda. Uz Lietuvas otro lielāko pilsētu Kauņu, pie mūsu brāļu tautas. Reiz nonācis Kauņā, es atgriezos šajā pilsētā vēl un vēl. Kopā ar Kauņu esmu piedzīvojis Lietuvas brīvības atgūšanu. Vērojais, kā no nebūtības atdzimst Kristus Augšamcelšanās baznīca, pats lielākais dievnams Baltijas valstīs, celts no 1933. līdz 1940. gadam kā pateicība Dievam par atgūto Lietuvas brīvību. Un ir tikai simboliski, ka to celis latviešu izcelsmes arhitekts Kārlis Reisons (dzimis 1884. gadā Pabažos, miris 1981. gadā Austrālijā). Padomju okupācija gandrīz jau pabeigto dievnamu neļāva iesvētīt, vēlāk tajā iekārtoja radio rūpnīcu. Tagad baznīca atkal kalpo savam patiesajam mērķim.

Nedaudz vēstures

1918. gada 16. februārī Viļņā tiek parakstīta Lietuvas neatkarības deklarācija, kurā kā jaunās valsts galvaspilsēta minēta Viļņa. Bet jau 1920. gada 8. oktobrī Polijas armija okupē Viļņu, un par Lietuvas “pagaidu galvaspilsētu” kļūst Kauņa. Viļņu lietuvieši atguva 1939. gada 27. oktobrī. Uz īsu brīdi tā kļuva par neatkarīgās Lietuvas, bet pēc 1944. gada – par padomju Lietuvas galvaspilsētu. Nevarētu teikt, ka pa šiem gadiem Kauņa pavisam tiek atstāta novārtā. Tomēr padomju laikos attīstības prioritāte ir Viļņa. Vienlaikus Kauņa kļūst par Lietuvas garīgo centru, lietuviešu valodas un kultūras cietoksni. 1972. gada 15. maijā, protestējot pret Lietuvas okupāciju, uz Brīvības alejas sevi publiski aizdedzina deviņpadsmitgadīgs lietuviešu jauneklis Roms Kalanta. Viņa nāve izsauca plašus protestus, demonstrācijās piedalās aptuveni trīs tūkstoši cilvēku, galvenokārt studenti.

Eiropas kultūras galvaspilsēta

Ilgā gaidītā Lietuvas neatkarība Viļņai piešķir jaunu, vēl augstāku statusu. 1991. gadā tajā sāk atvērties ārvalstu vēstniecības, uz Viļņu brauc karaļi un prezidenti. Savukārt Kauņa it kā paliek nomaļus, un nu jau atgūtās brīvības apstākļos tai no jauna nākas definēt savu identitāti. Šodien Kauņā dzīvo aptuveni 400 000 iedzīvotāju, no tiem 95% ir lietuvieši. Pilsētā ir ko apskatīt – trīs mākslas muzeji, Vītauta Dižā Kaŗa muzejs, Fotografijas muzejs, lieliski saglabājusies vecpilsēta, cietokšņa forti, jaunā “Zalgiris” basketbola arēna, Botāniskais dārzs, Zoologiskais dārzs. Paredzams, ka 2026. gadā, kad tiks atklāta *Rail Baltica* maģistrāle, ceļojums ar vilcienu no Rīgas līdz Kauņai aizņems vien pusotru stundu. Viens no notikumiem, kas Kauņas vārdam liks

plašāk izskanēt pasaulē, ir Eiropas kultūras galvaspilsētas statuss 2022. gadā. Tāpēc es devos uz Kauņu, lai sastaptos ar jauniem, enerģiskiem cilvēkiem no nodibinājuma “Kaunas 2022” komandas, kuŗi ir atbildīgi par šī pasākuma popularizāciju. Lūk, kā savu uzdevumu raksturo žurnālists Rītis Zemkauskis:

“Vēlamies ne tikai sarīkot kultūras svētkus sev un viesiem, bet vienlaikus mazliet mainīt pilsētnieku domāšanu. Mazliet sapurināt Kauņu, atbrīvojot cilvēkus apslēpto enerģiju. Savā mentālītātē Kauņa ir visai noslēgta, tajā

Lietuva esot “neizdevušās valstis”. Vietas, kuŗas cilvēki pamet. Lūk, ko uz to atbild profesors Gintauts Mažeikis, kuŗš patlaban vada Kauņas Vītauta Dižā universitātes Sociālo zinātņu un politikas katedru: “Paši aizbraucēji nedomā, ka ir zuduši Lietuvai vai Latvijai. Viņi ir aizbraukuši, lai atgrieztos. Dažs labs varbūt tiešām paliks svešumā pavisam, bet cits pārvedis dzimtenē jaunu dzīvesbiedru. Lietuvā tagad sāk atgriezties tie, kuŗi pavadījuši ārzmēs, teiksim, piecpadsmit gadus. Tātad puse darba mūža vēl priekšā. Viņu īpašā vērtība ir

poļu valodā, darbojas poļu vidusskolas. Iemesls šādai iztapībai – mēs nedrīkstam strīdēties ar Poliju, kas ir mūsu sabiedrotā, stratēģiskais partneris, NATO un ES valsts. Pats gan uzskatu, ka ar laiku poliski un baltkrieviski runājošais Viļņas reģions lietuviskosies. Tāpat kā pārpoļosies tie lietuvieši, kuŗi dzīvo Polijā, Suvalku apkārtnē. Cerība, ka emigrācijā dzīvojošās kopienas saglabās savu valodu mūžīgi, ir ilūzija. Viņi sevi varbūt vēl sauks pat lietuviešiem vai latviešiem, bet vairs nerunās tēvu un vectēvu valodās. Kaut vai tāpēc, ka

Bet mēs noturēsimies. Vienīgi jāapzinās, ka mūsu tautu dzīvības avots ir šeit, Latvijā un Lietuvā.”

Modernais nacionālisms

Līdzīgi kā latvieši, arī lietuvieši šodien mēģina atbildēt uz jautājumu – kur ir mūsu vieta modernajā pasaulē? Un vai liberālajā pasaulē maz iederas tautu un valsti vienojoša nacionāla ideja? G. Mažeikis uzskata: “Kopš neatkarības atgūšanas Lietuvā vairs nav vienotības sabiedrības. Tas arī nav iespējams, jo nav revolūcijas, kara vai apspiešanas. Tāpēc kopējs mīts, visu sabiedrību vienojoša ideolo-

No Kristus Augšamcelšanās bazilikas jumta paveras varens skats uz pilsētu

pārsvārā dzīvo iebraucēji no Lietuvas laukiem un mazpilsētām, viņu pēcteči pirmajā vai otrajā paaudzē. Un tagad iedomājieties – laucinieks no ciema, kuŗā cilvēki pazina cits citu, pēkšņi nonāk anonīmā pilsētas drūzmā. Reakcija ir paradoksāla, bet patiesībā saprotama. Nesenie laucinieki, tagad jaunie pilsētnieki, noslēdzas sevī, ģimenēs un tuvāko draugu lokā. Tāpēc es Kauņu salīdzinātu ar cietoksni, ar spurainu ezi. Padomju laikā tas palīdzēja izdzīvot. Taču tagad, kad tautas pastāvēšana un lietuviešu valoda vairs nav apdraudētas, mums jābūt atvērtākiem pasaulei.”

Kas notiks ar aizbraucējiem?

Ari Lietuvā dzīve nav bez problēmām. Viena no tām ir cilvēku aizbraukšana. Stāsts, ko nemitīgi atgādina Krievijā – Latvija un

ārzemēs gūtā pieredze. Resurss, kas agrāk vai vēlāk dos augļus un kalpos visai sabiedrībai.”

Mazliet citās domās ir baltu valodu pētnieks, profesors Alviņš Butkus. Šogad par īpašiem nopelniem mūsu tautu kultūras mantojuma saglabāšanā viņam piešķirta Latvijas un Lietuvas Ārlietu ministriju Baltu balva. Profesors vada Kauņas Vītauta Dižā universitātes Letonikas centru. 2004. gadā kādā intervijā viņš sacīja: “Latvijā krievu valodas lietošana nav mainījusies kopš padomju laika.” Tagad vērojamas pozitīvas izmaiņas: “Jūs esat parādījuši savu gribu skolās pāriet uz mācībām latviešu valodā un no šī ceļa neatkāpjaties. Pat Daugavpils pilsētvidē kļuvusi latviska. Mēs, lietuvieši, šodien varam mācīties no jums. Pie mums Viļņas rajona pašvaldības iestādēs oficiālā informācija izvietota arī

lietuvieši, latvieši un arī igauņi ārzemēs izjūt kompleksu par savu tautību. Viņiem šķiet – jo ātrāk sakusis ar jaunās mītnes zemes sabiedrību, jo labāk. Jo kas tad ir šodienas aizbraucēji? Pārsvārā ekonomiskie bēgļi, kuŗiem materiālu apsvērumu dēļ izdevīgi integrēties jaunajā vidē. Un viņi arī cenšas. Bet tas ir provincālisms – mēģināt izlikties par to, kas tu neesi. Iedomāties, ka, ja es sāksu runāt angļiski, tad kļūšu par angli. Tā nekad nebūs. Turklāt katrai valodai ir savs sociālais prestižs jeb statuss – citai augstāks, citai zemāks. Angļu valodas prestižs pasaulē šodien ir augsts, katrā ziņā tas ir augstāks nekā krievu vai vācu valodām. Pat ģimenē esmu ievērojais, ka mazbērni savā starpā dažkārt izmainās angļu valodas frazēm, pat veido dialogus. Izaicinājums, kuŗu atnesusi globālā pasaule.

ģija nav vajadzīga. Ja kāds politiķis saka – jābūt vienotiem, jāmobilizējas, viņš runā muļķības. Mums vienkārši jādzīvo, saprotot, ka tieši daudzveidība ir svarīga individuālā cilvēka un visas sabiedrības vērtība. Jāapzinās, ka patriotismu nevar radīt mākslīgi. Bet ja laiks, ja vēsture to reiz atkal prasīs, tad parādīsies īpaši cilvēki, kuŗi cels augšup tautas karogu.”

Savukārt A. Butkus aicina domāt par mūsu tautu vienotību: “Agrāk, padomju okupācijas laikā, mēs vairāk turējāmies kopā. Tagad, kad esam brīvi, atkal rakņājamiem katrs savā dārziņā. Manuprāt, tas ir nepareizi, pat bīstami. Jo lielās valstīs, Krievijā un Polijā, mūsu norobežošanas izmanto savā labā. Mums biežāk jāatceras, ka esam kas vairāk kā tikai kaimiņi vai draugi. Mēs, latvieši un lietuvieši, esam brāļi, un citu radu mums nav.”

“Latgaļu sātā” – ko atstāsim nākamajām paaudzēm?

AGATE VUCINA

Tiem, kas ierodas Latvijā uz svētkiem, varbūt šķiet, ka mēs šeit dziedam, dancojam un pucējamies tautastērpos. Taču ceļš līdz dziesmu svētkiem nav viegls, tradicionālās kultūras uzturēšana ikdienā galvenokārt ir ideālistu rokās. Taču vai mēs apzināties, cik apdraudētas ir tradicionālo amatu prasmes? Kaut vai šķietami nesatricināmā Latgales podniecība? Kā mēs šīs prasmes nodosim tālāk, kā ieinteresēsime jaunatni? Tie ir jautājumi, kurus cenšas risināt entuziastu grupa netālu no Varakļāniem, tagadējā Dekšāres pagastā, pirms desmit gadiem dibinot Latgales tradicionālās kultūras centru “Latgaļu sātā”.

Aizgājušajos gados sarīkotās tradicionālās radošās darbnīcas un kultūras nometnes vairāk nekā 200 bērniem un jauniešiem. Rekonstruēts 12. gs. archeoloģiskais tērps no Cakulu kapulauka, 19. gs. Varakļānu etnografiskais sievas goda tērps. Izdotas grāmatas un mūzikas albumi, organizētas ekspedīcijas. Latgale pārstāvēta kultūras sarīkojumos Baltkrievijā un ASV. 2018. gadā saņemta Zemkopības ministrijas konkursa “Sējējs” veicināšanas balva nominācijā “Ģimene lauku sētā”.

Neraugoties uz aizņemību, biedrības biedriem strādājot algotu darbu Rīgā, Rēzeknē, Varakļānos, Madonā, nostiprinājusies pārliecība, ka tas, ko viņi dara, ir nepieciešams nākamajām paaudzēm. Ar Kultūrkapitāla fonda atbalstu vasaras sezonā “Latgaļu sātā” piedāvāja vairākas radošas

darbnīcas jauniešiem un pieaugušajiem – aušanu, kokļu spēles apguvi, bērza tāss darbnīcu, taču vispopulārākā bija maizes cepšanas darbnīca lauku sētas krāsni.

Biedrībai klētiņā ir pašiem savs muzejs, ko izveidojis Dainis Mjartāns. Viņš stāsta: “Daļu kolekcijas veido kokļu meistara Donāta Vucina kokļu un stabuļu sagataves un darbarīki. Izcilajam kokļu meistaram par godu pirms divdesmit gadiem tika iedibinātas “Kokļu dienas”, kas bija kā dziulis biedrības izveidei, savukārt nosaukums pārņemts no savulaik Alberta Spoģa Minsterē, Vācijā, izveidotās latgaliešu grāmatu krātuves “Latgaļu sātā”.

Laika gaitā izveidota arī archeoloģiskā kolekcija. Lubāna pieteikās atrastas vidējā un vēlā neolīta lauskas un citas vēsturiskas liecības par dzīvi Lubāna ezera līdzenumā.

Pašas mājas vēsture saistīta ne vien ar Donatu Vucinu, bet arī ar 2. Saeimas deputāta Franča Zepa dzīvi pirms Otrā pasaules kara. F. Zeps miris trimdā, ASV, 101 gada vecumā.

Ārzemēs dzīvojošie latvieši ir arī biedrības atbalstītāju vidū. Saņemti grāmatu sūtījumi no ASV, Austrālijas, Kanadas un Vācijas. Šogad ASV dzīvojošā Motivānu ģimene nolēma ikgadējo ziedojumu novirzīt biedrības infrastruktūras izveides atbalstam, savukārt Vladimirs Zvidriņš no Vācijas katru gadu ir klāt ar kādu padomu un uzdāvinājis paša darinātu biedrības norādes zīmi.

Biedrības lielākā vērtība ir cilvēki, bez kuriem diez vai būtu iespējams tik aktīvi darboties. Viņu vidū – Astrīda Vucina, Gatis Staprēns, Mareks Gabrišs, Tenis Bikovskis, Viktors Briška, Ivars Logins, Ivars Medinieks, Ilmārs Strods, Māris Karlsons, Pēteris Justs, Māra Vucina. Tāpat paldies jāsaka tiem daudzajiem, kas ziedojuši biedrībai senos darbarīkus un snieguši palīdzīgu roku ikdienā no Varakļānu un Dekšāres pagastiem.

“Latgaļu sātā” var ne vien iemācīties, redzēt, sasmaržot, ko senu un aizmirstu, bet arī pašiem noņemt senatni.

Biedrības “Latgaļu sātā” vadītāja Marika Zeimule stāsta: “Bieži

vien ar tradicionālo kultūru mēs saprotam vienīgi folkloru, taču tā tas nebūt nav. Mūsu pienākums ir rūpēties par to, lai neizzustu senās amatu prasmes – aušana, podniecība, kalšana u.c. Šodien mēs zinām, kā jostu var noaut stellēs, taču ne katrs zina, ka jostu senajos laikos auda ar celiem, un šādu amatu prasmi mēs arī mācām.”

Dainis Mjartāns bija iniciators dzīvās vēstures objektu izveidei. “Esam rekonstrējuši ēkas, kas tika būvētas 10. – 12. gs. Ari sliekti, kādu daudzi atceras vēl no pirmskaņa laikiem. Mūsu biedrības pamatmērķis ir atjaunot vecās prasmes, jo pārmantošana gandrīz vai nav iespējama. Mēs dzīvojam Varakļānu – Viļānu novadu krustcelēs, te notiek aktīvā lauksaimniecība un amatnieku tikpat kā nav, līdz ar to tieši pārmantošana nav iespējama. Piemēram, Astrīda no jauna ir apguvusi priekšmetu izgatavošanu no bērza tāss, kā arī adīšanu ar kaula adatu, ko demonstrē mūsu viesiem,” stāsta Dainis.

Pateicoties biedrības “Latgaļu sātā” piesaistītajiem līdzekļiem, 2018. gadā Rēzeknē uzstādīts pie-

mineklis latgaliešu grāmatizdevējam, sabiedriskajam darbiniekam Vladislavam Luocim, kurš savu darbību uzsāka Latgalē, bet turpināja trimdā Vācijā.

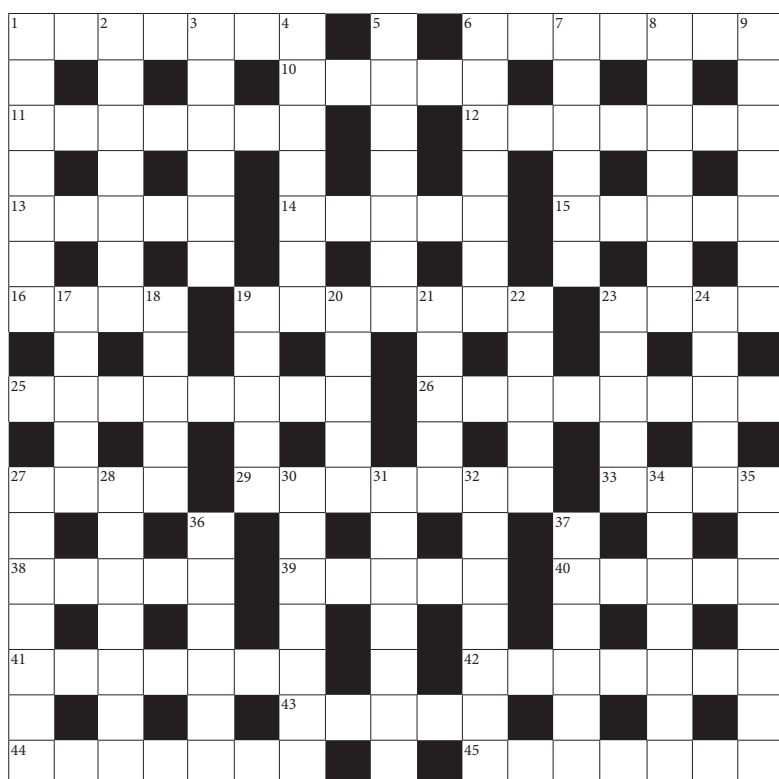
Protams, ir arī nākotnes ieceres. Viena no tām – pabeigt ēkas rekonstrukciju, kas paredzēta saietiem, lai tajā varētu novietot daļu eksponātu. Jumts jau ir uzlikts, taču turpmākajiem darbiem iegūt fondu līdzekļus līdz šim nav bijis iespējams. Biedrība aicina tautiešus nākt talkā ar savu ārtavu!

Pašā vasaras vidū “Latgaļu sātā” rīko atvērto durvju dienas, kad sabrauc interesenti ne tik vien no Latgales, bet arī no Rīgas un Vidzemes. Tiek siets siers, kults sviests, cepta maize, veidota keramika, spēlētas ermoņikas un kokles, dziedāts un dancots. Ar rudens iestāšanos, kā savulaik senču sētā, ikdienas ritms pieklust, taču ieklaudzas stelles, tiek iekurta krāsns un domubiedri kaļ plānus nākamajam gadam.

“Latgaļu sātā” ļaudis vēl priecīgs Ziemsvētkus un raženu Jauno gadu visiem tautiešiem Latvijā un tālumā!

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Līmeniski. 1. Apdzīvotā cilveks. 6. Pilsēta Šveices vidienē. 10. Pilsēta Lietuvā pie Nemunas. 11. Valsts Eiropā. 12. Ziedaugu dzimta, kurā ietverti kartupeļi, tomāti, paprika, tabaka. 13. Apdzīvota vieta Vecpiebalgas novadā. 14. Īslaicīga dubļu un akmeņu straume kalnos lietūs vai intensīvas sniega kušanas periodā. 15. Svinīgi sarīkojumi ar lūgumiem viesiem. 16. Senas garuma mērvienības. 19. Stikla trauki ar tievu kaklu. 23. Itāliešu režisors, aktieris (1901-1974). 25. Tādi,

kas sagādā prieku. 26. Rietumu vējš (poētiski). 27. Ķīte. 29. Kazrags. 33. Ūdens ņemšanas vietas. 38. Smagums, slogs. 39. Sengrieķu strinkšķināmie mūzikas instrumenti. 40. Augstākais dievs skandinavu mitoloģijā. 41. Krokodilu dzimtas dzīvnieki. 42. Pilsēta Ķīnā, pie Jandzi. 43. Lakstaugi ar dzelmaņiem. 44. Mehanikas nozare. 45. Savstarpēja atbilstība.

Stateniski. 1. Gleznaina. 2. Celtņu piebūves. 3. Rīgas Kinostudijas mākslas filma. 4. Apdzī-

vota vieta Krāslavas novadā. 5. Apdzīvota vieta Durbes novadā. 6. Medicīniskais instruments. 7. Pārtikas produkts. 8. Debespuse. 9. Tipiska iezīmju trūkums, novirze no normas. 17. Publiska demonstrēšana un vērtēšana. 18. Latviešu rakstniece (1936). 19. Ciets silicītiezis. 20. Amerikāņu astronote (1951-2012). 21. Noteikta parauga apģērbs. 22. Policista gumijas nūja. 23. Norobežojuma būvkonstrukcija. 24. Asas muguras sāpes. 27. Apģērba gabali, kurus senie romieši valkāja zem togas. 28. Konditorejas izstrādājums. 30. Valsts galvaspilsēta Eiropā. 31. Galvotājs. 32. Kukaiņēdāji augi. 34. Salīdzinošais vērtējums. 35. Valdemārpils agrākais nosaukums. 36. Mērķa dzimtas dzīvnieki. 37. Šacha figūra.

Krustvārdu mīklas

(Nr. 47) atrisinājums

Līmeniski. 4. Zeltmatis. 7. Malme. 8. Avots. 9. Negatavas. 10. Gavote. 11. Abe. 13. Nevada. 18. Citrusi. 21. Davosa. 23. Dāvana. 24. Kirē. 25. Vega. 26. Melisa. 28. Oktāva. 29. Insekts. 34. Skauti. 35. ASV. 37. Grants. 38. Karavelas. 39. Steps. 40. Taurus. 41. Alpiniāde.

Stateniski. 1. Atkala. 2. Salate. 3. Lankas. 4. Zenīts. 5. Sasiet. 6. Stende. 12. Bors. 14. Vitrina. 15. Aspekts. 16. Pases. 17. Ronis. 19. Svēte. 20. Snovs. 22. “Aka”. 23. Dao. 27. Rems. 30. Eksoti. 31. Stiksa. 32. Greste. 33. Stiprs. 35. Asaris. 36. Viesis.

LIKTEŅDĀRZS

Uz salas Daugavā pie Kokneses top Likteņdārzs – gaišas atceres vieta, kur svinēt latviešu tautas izturību un spēku. Tas ir arī Tavas ģimenes un dzimtas Likteņdārzs, veltīts visiem latviešiem, kas 20. gadsimtā gājuši bojā vai cietuši svešu varu dēļ.

Likteņdārzs top kopdarbībā un par ziedojumiem, tā atbalstītāju skaits jau pārsniedz 500 tūkstošus.

Mūsu nākamais lielais kopdarbs – uzcelt Saieta namu!

Palīdz! Ziedo!

Nodibinājums “Kokneses fonds”
Adrese: Lāčplēša iela 75B, Rīga, LV-1011, Latvija
info@koknesesfonds.lv

Ziedojumiem EUR:
AS “Citadele banka”
Konts: LV94PARX0015211160001
SWIFT: PARXLV22

Starpniekbanka ziedojumiem USD:
USA CITIBANK, N.A., NEW YORK
Konts: 36392149
SWIFT/BIC: CITIUS33

Vairāk informācijas
www.liktenardzs.lv

Menzenkampfi atgriežas Ķoņos

12. novembra dienvidu Dīķeru muižā cilvēki rosījās kā bites stropā. Todien ar Ernsta fon Menzenkampfa 1943. gadā vāciski izdotās grāmatas "Cilvēki un likteņi senajā Līvzemē" tulkojumu latviski simboliski mājās atgriezās Menzenkampfu dzimta autora tēva brāļa mazdēla Berndta Menzenkampfa personā. Pateicoties viņa interesei par vietu, kur daļu mūža laimīgi dzīvojuši viņa senči, nu grāmata lasāma arī Latvijā. Tas ir stāsts par Menzenkampfu dzimtas dzīvi un ietekmi ne tikai Dīķeru un Ķoņu muižās, bet arī vairākās vietās Igaunijā, citur Latvijā, Vācijā. Aprakstītas arī interesantas personības no strādnieku, muižnieku un dzīves ceļos sastaptu ļaužu vidus. Neskatoties uz grāmatā aprakstīto notikumu senumu (vairākas paaudzes pirms 100 un vairāk gadiem), autora skatījums uz tā

laika vērtībām un cilvēku attiecībām ir ļoti mūsdienīgs. Lai to ilustrē, piemēram, šāds citāts: "Kas ar savām rokām pats nav strādājis, vienalga kādā arodā, vispār nevar runāt par jautājumiem, kas saistīti ar darbinieku sociālajām vajadzībām. Pieredze vienalga kādā amatā ir vērtīgākais ierocis cīņā par eksistenci, jo ar skolas gudrībām vien nepietiek. Ja darba prasmi var sasaistīt ar izglītību, tad tas ir visnoderīgāk. Daudzas mazo ciematu skolas (arī Ķoņu un Dīķeru) bija Ernsta Menzenkampfa izveidotas un financētas, viņš iestājās par arodskolas dibināšanu Rīgā, piedalījās Rīgas Politehniskā institūta dibināšanā (vēlākā Latvijas Universitāte). Grāmatas vēstījums un cilvēkus raksturojošie notikumi rit raitā un vieglā valodā, arī katra nodaļa ir lasāma kā atsevišķs stāsts, tāpēc tā ir inte-

Sarīkojumā Ķoņos runā Nauksēnu novada vadītājs Jānis Zuments, Pēteris Bolšaitis, Berndts fon Menzenkampfs, Ligita Kovtuna

Grāmatas fragmentus iestudējuši skolēni Ainis Spalva un Andis Bošs skolotājas Agritas Gruzdiņas vadībā (pa labi). Kreisajā pusē – bibliotekāre Kadrija Mičule

Ingmārs Zemzaris

Aicinām atbalstīt virtuālo enciklopēdiju
Nekropole.info

arī materiāli, veicot mērķa ziedojumus.

Šis ir unikāls projekts, kuŗam nav analoga pasaulē.

Mēs tveram pasaules aizejošo vēsturi, par centrālo asi, ap kuŗu viss griežas, liekot Latvijū.

Tas varbūt ir ambiciozi, bet – kuŗš gan darīs, ja ne mēs paši?!

www.nekropole.info!

resanta dažādu vecumu un uzskatu lasītājiem.

Grāmatas atvēršanas svētki Dīķeru muižā notika nākamajā dienā pēc tam, kad tā tika atvērta Rīgas Latviešu biedrības kupli apmeklētā Ligo zālē. Klātesošos vēsturiskajā vidē ievadīja prof. Ojārs Spārītis (viņa domas izlasāmas arī grāmatā.) Ķoņos runāja grāmatas tulkojājs, citīgs baltvācu kultūras populārizētājs Latvija prof. Pēteris Bolšaitis. (Viņš iztulkojis arī jau par bibliografisku retumu kļuvošos Zigfrīda fon Fēgezaka lieldarbus "Senči un pēcteči" un "Baltiešu gredzens").

P. Bolšaitis: "Mēs no savas vēstures bijām izdzēsuši kaut ko ļoti vērtīgu, jo faktiski mūsu kultūra veidojusies, dzīvojot kopā ar baltvāciešiem. Tāpat kā Vācijā bavārieši pēc savām tradīcijām un mentalitātes atšķiras no prūšiem, baltvācieši pavisam citādi veidojas arī tāpēc, ka 200 gadus viņi bija Krievijas pavalstnieki. Mums radīts priekšstats, ka vācu baroni bija šausmīgi augstprātīgi, valdonīgi, 700 gadus mūs verdzinājuši un tamlīdzīgi, bet – pirmkārt, baronu bija ļoti maz, vien kādi 2-3% no visiem, kas Latvijā bija, ne visi bija augstprātīgi un valdonīgi, lai gan, protams, bija arī tādi. Menzenkampfu ģimene, tāpat kā, piemēram, Kampenhauzeni un daudzi citi bija ļoti liberāli un jau sen mēģināja ieviest reformas. Ne velti autors pats agrā bērnībā bijis cūku ganiņš.

Ilgus gadus Menzenkampfs bijis Latvijas lielākās vācu avīzes *Rigasche Rundschau* redaktors, tāpēc arī viņš raksta analītiskā, precīzā, aizraujošā valodā.

Izdevēja Ligita Kovtuna: "Neskatoties uz to, ka apgādā *Laika Grāmata* tiek izdotas grāmatas par vēsturi, arī man, tāpat kā lielākajai daļai no jums, šī baltvāciešu pasaule bija gandrīz ne-

zināma un neizprasta. Tāpēc liels prieks, ka ar mūsu grāmatām tā gabaliņu pa gabaliņam atklājas, padziļinot sabiedrības izpratni un atbrīvojoties no ieilgušajiem stereotipiem."

Patikami pārsteigta par klātesošo skolās bērnu ieinteresētību, Kovtunas kundze dāvāja katram pa grāmatai. Grāmatā netrūkst arī asprātību un jauka humora. Nu, piemēram: "Kad *Madam* rakstīja vēstuli, viņa īpaši nerūpējās par pieturzīmēm, jo nesaprata to jēgu. Kad nu vēstule bija pabeigta, viņa uz labu laimi salika punktus un komatus. To darot, viņa izskatījās kā māksliniece, kuŗa, apskatot savu mākslas darbu, tam pieliek pēdējos akcentus. Kad Ernsts reiz, nesmalkjūtīgs puika būdams, vaicāja, kādēļ viņa liek punktus gauŗām nepareizās vietās, *Madam* mazliet aizvainota atbildēja, ka tā izskatoties glītāk. Punktiem esot jābūt, jo arī Bibelē tie esot."

**Vēlaties uzzināt
par tautiešiem
Lielbritānijā?**

Sludinājumus un reklāmu laikrakstā iesniedz ērti arī no sava tālrunā!

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS: **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:

Ģertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.
Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija:
Ģertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011
(Darba laiks P,O: 9-17, Pk.: 9-13)
Tālr. (redakcijā) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Brīvās Latvijas digitālo versiju
varat pasūtīt tāpat kā līdz šim.

- par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
- par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
- 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

To varat izdarīt caur *Brīvās Latvijas* mājaslapu: <http://www.brivalatvija.lv/abone-interneta>.

Izdrukājot iespējama krāsaina versija. Tiem *Brīvās Latvijas* lasītājiem, kuŗi tomēr vēlas lasīt avīzi drukātā versijā, piedāvājam pasūtīt Amerikas latviešu avīzi *Laiks* – tie paši 48 numuri gadā, 20 lappuses, to skaitā 8 lpp. tās pašas, kas kopš 2001. gada bija šas kopīgas abām avīzēm.

Iespēja saņemt *Laiku* pa gaisa pastu no ASV.

- par 6 mēn. – EUR 186
- pa parasto pastu no Latvijas – 6 mēn. EUR 86

Ik gadu dāvanā –
Laika Mākslas kalendārs!

Samaksa: naudu ieskaitot SIA VESTA-LK kontā:
AS SEB banka, kods UNLALV2X,
nr.: LV80UNLA0050016243516,
ar piezīmi LAIKS
un norādot vārdu, uzvārdu un adresi.

Latviešu organizāciju un **privātie sludinājumi** maksā EUR 6,- par 10 mm augstu vienslejiģā platumā aizņemtu telpu. **Sēru sludinājumi** (10,6 cm x 7 cm) EUR 60,-

Komerģiālie sludinājumi EUR 12 par 1 slejas cm.
Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāliem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakģijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepiecieģama iepriekģēja vienoģanas. Par publikāģijas minēto faktu precizitāti atbild autors.

Lūģzam ziedojumu iemaksāt:
Biedrģibas *Laiks-BL* kontā – SEB Banka,
nr.:LV60UNLA0050018705154

SPORTS

SPORTS

SPORTS

SPORTS

ZELTA SASPĒLES NOTEIKUMI

Graudiņa/Kravčenoka atzītas par visvairāk progresējušo plūdmales volejbola pāri

Pēc Starptautiskās Volejbola federācijas (FIVB) informācijas, Latvijas plūdmales volejbolistes Tina Graudiņa un Anastasija Kravčenoka atzītas par visvairāk progresējušo plūdmales volejbola pāri aizvadītajā sezonā. Graudiņa un Kravčenoka augstā Maskavā triumfēja Eiropas čempionāta finālā, kļūstot par jaunāko plūdmales volejbola pāri kopš 1997. gada, kas triumfējis Vecā kontinenta galvenajās sacensībās. Sezonu 21 gadu vecā Graudiņa un gadu vecākā Kravčenoka noslēdza Ķīnā, kur duets nodrošināja Latvijai ceļazīmi uz 2020. gada Tokijas Olimpiskajām spēlēm. Graudiņas un Kravčenokas paveiktais ir viens no pēdējo gadu lielākajiem pārsteigumiem Latvijas sportā. Tādā veidā šis duets atkārtojis Ingūnas Minusas un Ineses Jursones pirms desmit gadiem gūtos panākumus, simboliski pāršķirot jaunu vēstures lappusi pašmāju volejbolā.

Tīnas ģimenē sports ir tradīcijām bagāts. Omīte Staņislava bijusi Latvijas čempione augstlēkšanā, opis Arturs skrējis barjeras un kopā ar leģendāro Jāni Dalīnu piedalījies soļošanas sacensībās. Mamma Limbažos arī nodarbojusies ar vieglatlētiķi, bet tētis Amerikā gan trenējies volejbolā, gan citus trenējis. “Šķiet, omīte šķērītē pārlēca vairāk nekā 1,60 m augstumu,” saka Tina. Tālab loģiski, ka Tinai sportā ir ielikti daudzpusīgi pamati. Trenējusies peldēšanā, tad tenisā, līdz pienākusi kārta vieglatlētiķi un Andim Austrupam, pie kura trenējusies olimpiete un Latvijas rekordiste Laura Ikauniece. Arī Tīna pievērsusies daudzciņai. Vairākās vecuma grupās uzvarējusi Latvijas jauniešu čempionātā, augstlēkšanā pārvarot 1,77 m, kvalificējusies startam pasaules U-18 čempionātā.

Arī Anastasijas vecāku vidū sports ir cieņā, taču tam bijusi citādāka loma ģimenes dzīvē. Mamma un tēvs ar sportiskām aktivitātēm aizrāvušies skolas līmenī. Tēvs ir ugunsdzēsējs, kur bez labas fiziskās sagatavotības neiztikt. Atšķirībā no gadu jaunākās pārinieces Anastasijai sportiskā karjera nemainīgi saistās ar volejbolu, sportistes gaitas uzsākot 11 gadu vecumā. “Pirms tam vairāk līdzinājos māksliniecei – dziedāju un dejuju, bet sports manī neinteresēja. Bieži vien dienās, kad skolā bija sporta stunda, mājās aizmirsu sporta

tēru, lai tikai nebūtu jāpiedalās. Kādu dienu mūs skolā uzrunāja aizrautīgā volejbola trenere Natalja Novikova. Pamēģināju, un man patika,” stāsta Anastasija.

Meitenes nekavējoties cenšas atstāt pagātnē augsto sasniegumu. “Ir jāpārslēdzas un jāaizmirst visas tās spēles. Un viss jāsāk no jauna. Jā, mēs esam Eiropas čempiones, bet mēs gribam vairāk – spēlēt pasaules tūrē un cīnīties Tokijas Olimpiskajās spēlēs,” teic Anastasija. “Šampanietis ir izdzerts, un jāliek iekšā jauna bilde,” rezumē Tina.

Kāds ir ideālais partnera sniegums laukumā? “Es gribu, lai Tīna visus pretinieku sitienus nobloķē un es varu aizsardzībā “sēdēt”, lai nav jāskrien un varētu tikai servēt (smejas). Viņa lec ļoti labi, meistarīgi izliek rokas preti.” Uz Anastasijas komplimentu pāriniece atbildi parādā nepaliek: “Bet Nastja servē tādas gremderves, tādus eiskus!” (punkti, ko gūst ar servi – Red.).

Lūk, tāda tā zelta saspēle! (Pēc žurnāla Sports)

MEITENE PACEĻ ZELTU

Eiropas U-17 čempionātā Izraēlā, Eilatā, Latvijas pārstāve Daniela Ivanova izcīnīja pirmo vietu. Summā viņa sasniedza rezultātu 190 kg (84 + 106).

Uz goda pjedestala Daniela Ivanova

ĶIBERMANIM OTRĀ UN CETURTĀ VIETA

Latvijas bobsleja pilota Oskara Ķibermaņa četrinieku ekipāža Leikplesidas trasē ASV Pasaules kausa otrajā posmā sezonas pirmajās četrinieku sacensībās ierindojās otrajā vietā, piekāpjoties vien Kanadas četriniekam ar pilotu Džastinu Kripsu.

Oskara Ķibermaņa četrinieks

Šajās sacensībās Latviju pārstāvēja Ķibermaņis ar stūmējiem Matisu Mikni, Lauri Kaufmani, kuņam tā bija debija Pasaules kausa izcīņā un uzreiz medaļa, un Arvi Vilkasti.

Otrajās četrinieku sacensībās Oskara Ķibermaņa ekipāža ar stūmējiem Matisu Mikni, Lauri Kaufmani un Arvi Vilkasti Leikplesidas trasē ASV izcīnīja ceturto vietu. Uzvaru svinēja kanadietis Džastins Krips, kurš otrās vietas ieguvēju Johannesu Lochneru no Vācijas divu braucēju summā pārspēja par 0,30 sekundēm. Vēl trīs sekundes simtdaļas lēnāks bija vācietis Frančesko Frīdrihs.

SKELETONS

Latvijas skeletonists Krists Netlaus Vācijā notiekošajā Eiropas kausa (EK) otrajā posmā izcīnīja bronzas medaļu.

Krists Netlaus

Dāmu konkurencē Dārta Zunte ierindojās ceturtajā, Endija Tērauda – piektajā vietā.

KAMANIŅAS

Pasaules kausa izcīņas 3. posmā Vistlerā (Kanada) Andra un

divu braucēju summā nodrošināt 17. vietu.

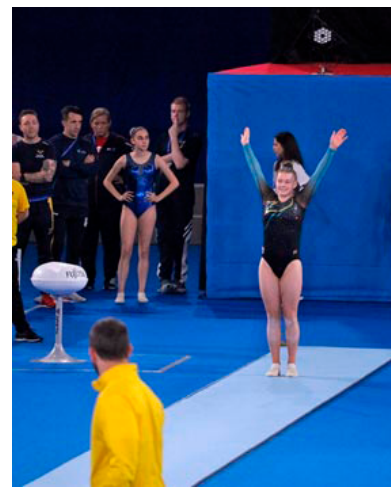
Pasaules kausa izcīņā jauniešiem kamaniņu sportā otrajā posmā Vācijā, Kēnigszē, Gints Bērziņš izcīnīja otro vietu.

HOKEJS

Pasaules meistarsacīkstēs hokejā U-20 jauniešiem A grupas pirmajā līgā Minskā grupu turnīrā Latvijas vienība uzvarēja Dāniju – 3:0, Baltkrieviju – 3:2, Slovēniju – 9:1, Norvēģiju – 2:0, bet zaudēja Austrijai – 1:2, ar 11 punktiem izcīnot otro vietu. Tādējādi mūsu hokejistiem neizdevās izcīnīt ceļazīmi uz augstāko līgu. Pirmo vietu ar 12 punktiem izcīnīja Austrijas hokejisti.

BATUTS

Tokijā, Japānā, 16 gadu vecā Lia Šterna ieguva trešo vietu pasaulē Double Mini Trampoline sacensībās.

Lia Šterna

Pirmajā vietā bija sportiste no Krievijas, otrajā – no Vācijas un trešajā vietā – latviete Lia Šterna, dzimusi Austrālijā. (Pēc laikraksta Latvietis)

PARABOBSLEJS

Teicamu sniegumu turpina demonstrēt latviešu parabobslejists Arturs Klots. Viņš Pasaules kausa izcīņas posmā Oberhofā (Vācija), kas vienlaikus ir arī Eiropas čempionāts, izcīnīja trešo vietu.

Arturs Klots

Pēc pirmā brauciena Klots bija piektais, bet otrajā braucienā viņš ievērojami uzlaboja sniegumu un divu braucēju summā pakāpās uz trešo vietu gan Pasaules kausa ieskaitē, gan Eiropas čempionāta ieskaitē. Cits Latvijas pārstāvis Alvis Brants finišēja 16. vietā, kas Eiropas ieskaitē bija 12. rezultāts.

P. Karlsons

Laikraksts

BRĪVĀ LATVIJA

JOPROJĀM INFORMĒ, IZGLĪTO, IZKLAIDĒ

Pasūtīniet digitālo laikrakstu ŠEIT:

www.brivalatvija.lv/abone-interneta

vai maksājiet bankā SIA VESTA-LK kontā:

AS SEB banka, kods UNLALV2X,

Konta nr.: LV80UNLA0050016243516

ar piezīmi "BL abon" un norādot vārdu, uzvārdu, e-pastu un mājas adresi

Ik nedēļu izlasīsiet Jums svarīgu informāciju labā latviešu valodā.

Abonementa maksa:

• par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)

• par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)

• 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

Par reklāmu un sludinājumiem sazinieties ar redakciju Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, LV-1011, e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv, tālr.: +371 67326761 vai +371 29439423

www.facebook.com/@brivalatvija

www.twitter.com/@briva_latvija

Mājaslapa:

www.brivalatvija.lv